

از مولاین کفار و در کار داشتن عاملین جو رعنیت عایشه پسر از جمکه مبدیه استماع خبر قتل عثمان در زد پکی مدنی
و مراجعت بکه بجهه عرض فتوخواهی و انقام از فائلین عثمان منصوب شدن سهیل بن حنفه بکات شام و رفتن او ناچو
شام و استیقاً کردن لشکر معاویه و را وظهار عدم رضایت از خلافت امیر المؤمنین علیه السلام ماموشدن قیس بن سعد
عبداده بولاپتی صرف پنیر فتن مصرها او را منصب شدن عبد الله بن عباس بولاپتی عین و معرفه شدن یعلی بن منیر
از ابوکات فنفل کردن جنس و نفاذ بولاپتی از بین الال بکه ماموشدن عثمان بن حنفه بحکومت بصره و کرمان عبده
علم حاکم ساقی بصره بمنصب شدن عمار بن هشام بولاپتی کوفه و آمدن تلعوالی اپنوا پتی باز کر را پند طلحه و
قعقاع او را مبدیه بعنوان لینکه ابو توابل کوفه را با خود منفوخ ساخته و در طلب خون عثمان شست داخل شدن توپکوف
صلح نسبت در خواست طلحه و کایت بصره را از حضرت امیر المؤمنین عی و در خواست بپر و لاپتی کوفه را و بدل نیامد مسئول
آنها و رنجیدن و پیر از خنکه اجازه عمره خوامی و بهم اهی عبد الله بن هارون که رفتن بقصد افساد و پوسن جماعت
از بی امیره و عایشه و مطهی شدن یعلی بن منیر بانها و مظاهرها و آنها را بواسطه وجوهی که از بین الال نظرت کرد و بود
و رفتن آنها با عساکر و تهیه و هر اهی عایشه بصره بجهه مخالفت با امیر المؤمنین و نوشتن ام سلمه و ام الفضل نیز
ماجرای بجهه امیر المؤمنین عی و بپرون شدن اخضرت بقصد بصره و دفع مواد شرفه و مقاولد طلحه و زیر باعثمان بن
که از جانب امیر المؤمنین علی حکومت بصره داشت و رفتن حضرت امام حسن عی و مالک اشتر بکوفه بجهه استداد و آمدن
چندین هزار نفر لشکر کوفه بامداد حضرت امیر المؤمنین حکم پوسن آنها با اخضرت در موضع پیقار و پوسن عساکر
بن بصره بقول اخضرت و آمدن بصره و در کردن جنگ معروف بجنگ جمل (زیر که عایشه دران جنک بر سر سوار برق)
در موضع خربه که موضوع اشت ریشه در دهم جاده از آخر ایصال و کشته شدن طلحه در این جنگ بتو مردان حکم
و پیشمان شدن زیر از فراهم امدن اسیاب جنک امیر المؤمنین عی و رفتن او بادی سباع و کشته شدن در آنجا داشت
عرب بن هرموز فتح کردن عساکر امیر المؤمنین عی در جنگ جمل مراجعت عایشه بمنصب امیر المؤمنین منصب شدن
عبد الله بن عباس بولاپتی بصره عیت امیر المؤمنین علیه السلام از بصره بکوفه روز شنبه شانزدهم ربیعی و درود بکوفه از
وقایع ایصال بعده ابن اثیر چند کردن خوارج است بحسنان را باز معنی که پیر از جنگ جمل حسکه بن عتاب الجبطی عمر
ابن الفضل البریعی با جمعی بصره پاپان عرب بحسنان آمد اسقلانی در اینجا بهم سپندند مؤلف کوپل خوارج بعد از
جنگ صفت پیدا شده بجز امیر المؤمنین عی عبد الرحمن عرب الطائع را بدغ ایشان مامور فرمود آنها او را بشد
بعد اخضرت بعیداهه بن هقباس نوشند شخصی را بولاپتی بحسنان بفرسند او ریبعی بن کاسع عزیزی با حصین زنج
الخر عربی فرستادنا حسکه را کشید و کلاپت را بخط کردند رسالت طرح از جانب امیر المؤمنین علیه السلام عباوه
کشته شده شهد بن حذفه از دوستداران امیر المؤمنین عی بدست هواخواهان معاویه پیر از پیش شدن بدست
لشکر که بصره عرب و بن عاصم رعیش با اولانه نمودند و از اکرقة بردند بشام و حبس کردند و بعضی کشته اند تھن
حذفه در جنگ صفت زنده بوده است حکومت قیس بن سعاده در مصر بفرمان امیر المؤمنین که بعد عزل شد و تھن
ابویکر بن عجاجی از برقرار کردند و بمدینه باز کشت و با خلوص غمام خوارد رصفین بخدمت امیر المؤمنین علیه السلام بیانند
و رفتن عمر بن عاصم با عبد الله و محمد پیران او از فلسطین بشام و اتفاق نمودن با معاویه امدا ابراز پیغمبران مرد
امیر المؤمنین عی بعد از وقعة جمل و افراد کردن بصلی و فرمان دادن حضرت امیر المؤمنین عی با ویرای حکمرانی مرد و اخد
وطنهان اهالی این نواحی برآورد و فرشادن امیر المؤمنین عی خلید بن فڑہ با طریق ایرانی پیغی را بنظم خراسان فرمان اپریل

مجاهد بن عبد الله على كه حاكم همدان از جاین عثمان و با شعث بن قيس که اویز از جاین عثمان حکومت آذربایجان داشت
 پس از حاضر شدن آن دو یکوف خدمت حضرت و فرشادن جو پیر را با امام رسام ترد معلو به طلب بعض کردن و معاطله معاویه در خواست
 جو پیر مشاوره باعمر و بر اینکه عن عمر و ارجحیت بالامیر المؤمنین بعنوان طلب خون عثمان و بر اینکه این پیش از معاویه اهل شام را
 بمقابلة و مراجعت فوین جو پیر کوفه را جاز از حالت معاویه اهل شام و مکانات منعها که فیباين امیر المؤمنین علیه السلام
 و معاویه لفان اقاد ماموشدن جمعی پیر و فرزین ببرانعیبع بن چشم عزیزان امیر المؤمنین بشام و مقائله با معاویه و
 فرشادن زیاد من نظر حارث را با هشت هزار نفر بطور مقدمة الجبهه فرشادن شریخ بن هاشم را بعد ها با پیش از فر
 و بمحض کردن از مدان و سعدین مساعی عم خوارج بن ابی عبیده شافعی والی مدآن نوین و فرشادن معقل بن قيس را با سه
 هزار نفر از اهله موصل و امیر کردن که چون پیر فر را سپاه اهالی را بر این بدارند که جو پیر بینند که از آن پیر عیوب نموده براه شام
 بر قبلا رسیدند از پادون نظر و شیعیج بن هاشم بسوی الرقہ و ملاقیا باب الاخور سلوی فشو شام که از جاین عویه آمد بودند
 و خبر فرشادن امیر المؤمنین و فرشادن حضرت عالی اشتر را بمعاویه شام دو و مخارب را شامیان و باز کش شامیان ترد
 معاویه و حركت کردن معاویه بالشکر خوش صفتین را که در تر پکی فراتت سکر خود و رسید امیر المؤمنین دهم اهان
 آنحضرت بصفتین نظر فوج جيش معاویه پیش از وقت راه شریعه فرات را کرد پکی شریعه را آن تو احی بود که عساکر امیر المؤمنین
 را سپهاب کند و حکم کردن معاویه جماعیت را با ای اعو که عساکر امیر المؤمنین هله التلا را اذاب منع ماند و شنید امیر المؤمنین
 این فقره را و حکم دادن که مالک و جمعی باعماقین بر سر آب مقائله کند و دا و طبل شدن اشیت بن قيس کند عقالمه آنها دنیا
 کردن و فرشادن معاویه نهیدن اس بحال فشری ای جماعیت ای مداد ای الاعو و فرشادن امیر المؤمنین هشیت بن ربیعی
 را بمعاویه عساکر خود اشنداد تا پر جو پیر فرشادن معاویه عمر بن عاصی را بالشکر زیادی بدل ای الاعو و پریدن اسد
 و فرشادن امیر المؤمنین هاشتر را با عساکر رسیدن ای کل اشیت مشیت مشیت عظیم شدن جنگ را و قیلک عساکر امیر المؤمنین
 جلو آب را از فشو طرف مقابل خالی کردند و بعد از آنکه شریعه طاعتاً امیر المؤمنین هم مفترق شدند آنحضرت ای ای
 بمخالقین مبد ولعه اشند فرشادن امیر المؤمنین هله التلا بوع و بشیرین عمر بن محسن ای ای ای ای و سعدین شیش
 همان فیث بن ربیعی همیل ترد معاویه نهیجت این دراول ذبحه بود و پندر هر چند معاویه نصیح آنها را و پیر ای آن
 دسته شده از جاین عساکر هامو میشدند و جنگ میکردند و هم روز ماه ذبحه بختیکن کذشت و دیابود که
 پکی و نهاده جنگ همیکرند هم در این سال حدیث شیرین همان قبل از بختیکن جمل و فات کرد و سلطان فارسی تر هر کشند
 در سن و دیش پنجاه سالی و بعضی عمر سلطان را سپهبد و پنجاه نوشتراند و فات عبدالله بن سعد بن ای و محسر
 عفلان دهد عالیکه را معاویه تبریز و آمد و بوزیر مصطفی و کراحته اش اذ ای ای کار فوت عبدالله بن عذری
 البیوی فات علامه بن مطعون الجی فوت عمر بن لیلی عزیز و بن ضیه الفهری ابو شداد حکوم شیرین جمیعی دری
 که مفتر و معزول و مجوس شد از عبس بشام ترد معاویه فردا کرد ای ای پا ای ای ای ای ای ای ای ای ای

سیده هجری

اسیما ای و قایع عده ای
 حادثه ای
 ای
 ای
 ای

مالک بن هارث الاشتر الخنی سعد بن مسعود القفقانی زید بن الفخر شریح بن هانی عفل بن قلپن فیضه بن شداد عده
 والله حارث بن نوقل زید بن صعصعه بن صوحان عمر بن جبل اعین بن طیب و دوهم بن الپیان حسیان بن نیر جبرین
 عذری خضره بن جابر عمار پاسکه سرکردۀ جمیع سواران بود و عبدالله بن بدبل بن قدما خزاعی که سرکردۀ جمیع پادشاهها
 بود و اسحق بن قلپن که میمه لشکر بد و سپرده شد بود و عبدالله بن عباس که میمه او را بود و هاشم بن عتبه بن
 ابی فاطمه که حامل اوابی عظیم بود و سرکرد کان و سرهنگان معاوه بہ تهرازان پیغمبر بودند ضحاکه بن قلبند والکلاع جبری
 زفر بن الحارث سفیان بن عمر و مسلمه بن حالمه بیرون از ارطاه حارث بن خالد همام بن فاطمہ جوشیه نیز ظلم حسان بن
 جبله مالکه بن زید بن عاصم عابد بن زیرین بهمراه زید بن اسد طریق بن حالمه همانی بن عمر مخارق بن حارث قائل بن
 قلبند مالکه فرعون بن از هریر بن العاصم هلال بن ابی هبہ ابوالاعور زید بن امیر و عبدالله بن العاصم که سرکرد
 جمیع سواران بود و مسلمه بن عقبه که سرکردۀ جمیع پادشاهان بود و عبدالله بن عمرین خطاب که بر میمه بود و جبیت
 مسلمه که میمه را داشت و عبدالرحمن بن ولبد که حامل را پتا بود مقائله عساکر امیر المؤمنین علیه السلام و سپاه معاوه به
 بکران و شجاعه اکه از شخص امیر المؤمنین بظهور و رسید و رشد مالک اشتر و غیره کشته شدند عبدالله بن عمرین
 خطاب بدست که از بنی بعیم کشته شدند عمار پاسکه کفنه امیر المؤمنین ببرای او شهادت او پس فرنی و خریزه
 ثابت و الشهاده بین عبدالله بن بدبل خزاعی و هاشم بن عتبه بن نایی فامن ابوالهشیم بن النہان و یعنی منه کشته
 شدند ذوالکلاع جبری و جوشیه بن ظلم از سرکرد کان معاوه بکرار فارد شد که لشکر معاوه بکور و ضعف لشکر
 و نعمه نوشیه معاوه بامیر المؤمنین و طلب مصالحه کردند و امتداد عای حکومت شام و معاف بودند از بعیت با امیر المؤمنین و جواب
 نوشیه آنحضرت و رتکردن مسئولانه معاوه بآخرين جمله صفت که در بدبل فنا و سیع شده بدان بعد را نیز ناصیح پیکر
 طرفین بحایمه مشغول بودند و چندین هزار نفر از طرفین قبل سپندند و مقصوبین طرف با صفات ممتاز اعف بودند که
 اینها فتح بعلیه الهرم موسوی شد مهاتم شدن عساکر امیر المؤمنین علیه السلام بعد از وقعة لبلاه الهرم و مصاحده بیرون
 سنان مومن شامهان بهم پیکر و حمله عمر بن عامر فنفری که میان عساکر امیر المؤمنین و ابرام بعضی از شادقم با امیر المؤمنین
 که با این عوئد معاوه برا جایست که و این جایش بعد از این مردم فنجوارج شدند مقر رشدن امریکهند و نفرهم که نیک
 از جای امیر المؤمنین باشد و پیکر از جایت معاوه بامر خلاف را فصله هند و بعد هادر دومه الجندل که موضوع است
 و معین شد ابوجیوه شری درمیان عراق و شام درین باب کفتو کند و جمع کثیری بهار این دو مامو شدند مصالحه کردند فریضه و باز کشت
 از جای امیر المؤمنین و امیر المؤمنین بکوفه و عدو معاوه بیشام و در ایام غربی امیر المؤمنین از کوفه ابو مسعود انصاری در این ولایت چافیش
 عروض از جای بعلوبه اخضرت بوجمع شدن حکمکن و هر امان آنها در دو مرحله الجندل و فریبه ادن عمر بن عامر ابوموسی و اخلاق فهی
 مردم حکومت مالک اشتر در کلیت جزیره و مقائله با ضحاکه الدین قلبند که از جایت معاوه بدر آنها بود و غلبه مالک با وجود
 پیکر که معاوه برای ضحاکه فرستاده بود و فتن مالکه بتجزیه برقه و اسپلای و وابیوا قصر قتل از جمله صفت که بود
 و در این جمله صفت باز مالکه جمله حکمکنی خود رفت و بجهد خود خوارج از اینکه امیر المؤمنین رضاداده است که
 ابو موسی از جای اخضرت حکم شد و شادمش آنها پیکر از وصول بجزیره کنون بوجه مکشو و خواهش کردند از
 امیر المؤمنین که نقض عهد هماید و بجهد مخالفین قیام نماید و مقول نکردن اخضرت و متفق شدن خوارج بر
 مخالف امیر المؤمنین و بعین کردند با عبدالله و هبیت الرسی که پیکر از بیکان این قوم بود و نامن نوشیه خوارج بصره
 و میعاد کاه فرار دادند که ارجمند روان را برای اجتماع در آن محل بقصد اسری معروف و هنی اذ منکر و قبول خوارج

بصو^ته خوارج که نرا ویرین انجاعت بیلک دودواز کوفه طرف مبعاد کاه و پوسن خوارج بصور آنها
ذاهم آمدن جمعیت و نامه نوشتن امیر المؤمنین علیه السلام عبد الله و هبیت بن الحصین بر لش خوارج دعوی شد
لهمایانقی با آخفرت وجواب نوشتن آنها برخلاف موابع شارک کردن خوارج در سواد عراق و کشن بعضی و شنا
امیر المؤمنین را و عزیت اخضرت قال معویه زاده از استماع خوارج فتح آنرا پیکر کردن و متوجه فتح آنها شد
و پیران تزدیک شدند و فرقه بهم فرستادن عبد الله بن عباس و ابو ایوب انصاری را بشکر کاه خوارج بوعظ آنها
و قبول پیغیم آنرا کردن آنها و پیغیم آنرا کردن امیر المؤمنین علیه السلام بعض مقدس خود آنها را و مجاجه با عبد الله بن الکوئی
و غلبہ بر او بدلیل که این معنی بر زر مناج خوارج مبنید نامد مقتدا شد جابنیں برای خوبکنایش امیر المؤمنین
چین عذر ابریمه و مشیش بن زبیل بر پیغم و دادن سرکرد کی جمیع سواران را با ابو ایوب انصاری و سرکرد کی
جمیع پادکان را با بو فنا ده و دادن خوارج مینه لشکر خود را بزید بن حسین و محبیه را بشرع بن ابی ادمی العبسی و
پاس خواران را هم فوصل نزدیک السعدی و سرکرد کی پادکان را عبد الله بن الکوئی و فرمان امیر المؤمنین علیه السلام
که هر کم بجانب من آید یا بطرف کوفه و دیگر جنک کو پیامن اشد و رفع قوه شنیون بود لایشیون از روایت سای خوارج
با انصد افزای منابعین خود بطرف کوفه و ملحوظ شدند جعی دیگران خوارج بشکر امیر المؤمنین و منابع کردن در کفرهن
جل شکنند شدند روایت خوارج و منابعین آنها چنانکه تقریباً از چهار هزار مرد یعنی زیاده آنها نظر نداشتند و دو نفر
از این نظر بجز ایوان خراسان بسته اند و خوارج بجهان منتبه این نظر میباشدند کویند درین جمله از
عساک امیر المؤمنین شکنند نظر یافته نظر کشند فشای ایام شبل هارون بن جانک جمله مفین داشتند با فاسطین کویند و
جمل را بدل ناکنین بعضی کویند جمله با مارقین در مال سعی هشتم بوم راجیه امیر المؤمنین علیه السلام بکوفه و خوازمیان مردم طا
بیمهاد و مقالله بامعاویه و اقام نکردن آنها مکر بعلو و صور نکردن این نصد فرستادن امیر المؤمنین هم در ایسال بعد فیضان هیئت
المخریزی بولا بین غراسان بعد از معاویه از صفتی و رفقی و مانیشاپور و مخالفت اهل بولا بی اول و باز کشن اینجا من آخفرت
و فرستادن خلید بن فڑا البریوعی را بآنوا بی که آنها را عاصمه کرد نامصالحه نمودند و مصالحه کردن من ره بیانی را افتح کردن
عبد الله بن عقبه که از جانب امیر المؤمنین محاکم را هم بتوحیده قلم بعیان در ایسال بر که و طایفه حکومت همین
چنین رمدینه و محمد بن ابی بکر در مصر فویت جایزی ایان فوت سهل بن حسنه انصاری بقول وفات همین سنان وصفوی
ابن بیضاون عبد الله بن سعد بن ابی سوح در عصفان نجاه

سُلْطَنِ هِجْرِي

آسیما از روایت انسال کشند شدن محبیه ای بکارش رصیر نیین آنکه پون بعد از غزل قدیم بزیند بن عباده
محبیه بیکر و لا پیصر ایف با هوای هواهان عثمان که در سک اطاعت امیر المؤمنین علیه السلام تکریب نیامده بزیند جمله
مصلح جمله کرد و هنر رکار او پیدار آمد و شخصی بود در مصر موسوی بعاؤیه بن حییج و دشمن امیر المؤمنین هم
پیاز قصبه حکمین با جمیع او باش مدد شد این بعنوان طلب غون عثمان بن ای طغیان کذا شد محدث را فرمد ابریه هر
لؤصین هم مأبد حضرت مالک اشتر را که در چنین حکومت اش از نصیبین طلب فرموده و لا پیصر مسوده دند که
بلان ساخت فیض طفای نه مناد غاید و مالک روانه مشد معاویه برای بزرگ شنیده منوحتش کرید و دهقان را
بلان داشت که در عرض راه مالک را مصموم کرد و برای جای بدر مأبد امیر المؤمنین هم آنها نجده نوشیدند و ایجاد
بکومت مصر و مداععه مخالفین ای هم ندوچون هم خوارج حضرت دام سعول معاویه رهی افتخاره عمر عاصم را

که وصله کیم سعادت بتو باشند از نفر بزرگ مکلف فرستاد و عمر و عاصم را ویرین جلیح پوست و او را بخوبی محمد فرشتند
و بعد از مباربه محله نهاده معاویه بن جلیح او را کشته و جسد او را در مکتم اسپو با حاری شناده بسوخت و عمر و عاصم
داخلم موشده و صنایع مشغول حکمرانی کرد و در این واپسی امیر المؤمنین خواسته شکری بکلیت محمد فرشند ولی
حساکر کوش افدامی نفر دندل فرستادن معاویه عبدالله حضرتی ابتغیب را به و مخفی شدن از زبان ای از جانب این
عیاش کار کنار آن ولا پیش بود و فرستادن امیر المؤمنین به اعین بضم معنیه المعاشری را بخوبی عبدالله حضرتی کشید
او و فرستادن امیر المؤمنین جاریه بن فدام را بجهت مغلوب کردند او عبدالله را و مخصوص شدن در فخر و سوژه شد
جاریه آن فخر را با مرکز داد و بود اظهار خالق خریب بن راشد النابی امیر المؤمنین همچه راضی شدن اخضر را گفت
و پیرون شدند از کوفه بامتابعندش و تعاشر کردند زید بن خصمه البکریه او را بجهت هر کردند ای و مقالله خریب
وز پادر نفر ای در جواب ای رفتن خریب با هواز و زاد عصمه و فرستادن امیر المؤمنین هم مغلوب بن قدمی با دو هزار نفر
بمحاربه خریب نوشته اخضرن بجان عناس که شخص بتجاعی را با دو هزار نفر هم مغلوب شد و جمع آمدند اجاءه و او پیش
عربی عجمی و خریب و ملا فاث معقل و خرمیه ریکی از کوههای رامهرز و فراز خرمیه بعد از مقالله شدند بحوال
در راه که در آنجا از کسان او دستیاب دند و دعوی کردند مری را بحال افت امیر المؤمنین هم و رفتن مغلوب بن عزیز
امیر المؤمنین هم بن ابی ای و قوع محاربه و کشیدند خرمیه بدست عیان بن صهبان الائمه خروج اش رس بن عزیز
شیانی در دسکوه و رفتن با بنا و فرستادن امیر المؤمنین ایش بن حسان را بداعنه او و کشیدند شدن اش رس خروج
هلال بن لفڑا خوارج از بیم الریاب و آمدن بمسدان و کشیدند شدن او و متابعندش بدست مغلوب بن قدمی ریاحی
خریب بعزمی بکار از خوارج و دفع اتفاقی کردند قثم بن عباس حکمان مکار از جانب امیر المؤمنین هم در ایسال و فاصه هب
بن سان بقول بعضی

سُسْمَهُ هِبْرِي

او سیم از فرستادن معاویه بن عیان بن بشیر انصاری را با هزار نفر بین الفرق و مقالله مالک بن کعب که از جانب امیر المؤمنین علیہ السلام
حاکوم شده بین القراطیا شد با عیان و مراجعت عیان بشام و درینه در امیر المؤمنین هم مرچه خواشنده از عساکر کو فرمانده
بالک شهر شد آنها مساعده نمودند فرستادن معاویه سفیان بن عوف را بهشت که شهر دشتیان موصل و شام و آمدند
سفیان از هبیت بنا و مقالله او با اش رس بن حسان بکری که حاکم آنسواد بقو و کشند و بشیر را و غار را کردند ایان را و دعای
 بشام فرستادن معاویه عبدالله بن محدث بن حکمی بن مالک بن بدر الفرازی را با هزار و هفتصد نفر جانب هم که شهر دشت
در کار بادیه که متول است بمددود شام و کردن صد فاث از اعراب بادیه و فرستادن امیر المؤمنین هم مسبی بن بجیه
الفرازی را با دو هزار نفر بدشغ و غلبہ کوئن بر او بعد از مقالله شدند و مراجعت عبدالله بشام فرستادن معاویه خیال کردند
فیض را بیاد پرچمی خوابی قتل مردم و منع حاج از رفتن بکاره فرستادن امیر المؤمنین علیہ السلام جبریں عدی الکندی را بدفع
او و هزار پیش خیال آمدند معاویه بوصیل یعنوان نماشای جلد و مراجعت او پیش از چند روز به مشق فرستادن معاویه هبیت
 بشیر رهاری را بکاره با سه هزار نفر را اینکه مردم با او وحی کنارند و عامل امیر المؤمنین هم را از مکار بیرون کنند و خبر دادند تهم
بن عباس حاکم مکاره امیر المؤمنین هم و فرستادن حضرت جحوه بدشغ او و مراجعت همین بیان شده بشام که فرستاد کان امیر المؤمنین
بعد از کاره ای اسکرندند فرستادن معاویه عبدالله بن قبا شیخ ایشیم را بلاد جزیره و مقالله کردند
ز پادکه در هبیتی و عبد العزیز و غلبہ کپل و رسید شیخی ای امار از فصیبی بن بکل کیا فرستادن معاویه ز هبیت

مکول عامر را بساده برای اخذ صدفات و فرسنادن امیر المؤمنین علیه السلام جعلی بعضاً غیر از وضلعوب شدن آجتمع انگارن
اهل سوچ اجتند امیر المؤمنین هرا و معاویه را در فتن مژده بن هرثا العبد بسته و مقائله در آنها ملکت و دیعون کردن مردم را بنا
امیر المؤمنین و کفرن اسپر و غنائم بجنبش او لاشذ زاد بن سهید در فارس ف کرمان از جانب امیر المؤمنین هر نصفیه آخر و دنون
ابو مسعود انصاری بعین بعضی امری پا (انگلیس) پادشاه می سود خزاناد شاه کن که علیه مذهب بود در حاله از ارباب
درآورده و خود بزر مذهب علیسوی را اخذ کار نمود پس نفت کار عساکل اسلام در فسطنطینه

سندھی

امپا فرستادن معاویه شیرین بیار طاه را جرمیں وہن برای عورت مردم به بیعت معونہ و فیول کردن بسیاری
بیعت معونہ را کما ز جملہ ابو موسیٰ شتریؑ جابر بودند و رفتن شیراز حرمین یعنی فرار عبداللہ بن عباس و برقرار شدن
عبداللہ خاندش اجاید و کشنی شیر قدا و بد را در آرد و دیر و عبد الرحمن و فتح را و فرستادن امیر المؤمنین علیہ السلام
جاریہ بن فدا میر و هبین مکعوٰ نتفقی را با چهار هزار نفر مبا فعہ شیر و کریمی شیر مصالحة امیر المؤمنین ع با معاویه بعضی
روایات یائیکہ عراق امیر المؤمنین ع را باشد و شام معاویه را دخنک و غارت از جانبین مژول ک باشد رجیش عبداللہ
عباس کہ حاکم بصرہ بود از امیر المؤمنین ع بجهہ اینکہ احضرت حساب بیت المال را ازا و خواستند رفتن از بصرہ علیکہ
واسما لسان امیر المؤمنین ع او را بر را پتی و صراحتاً و محل حکم را خود داشتے عقبی برادر امیر المؤمنین ع ازان حضرت
جهنم اسیکہ از بیت المال مدد و سعی با و مبذول نہیں داشتند و رفتن ادب شام تردد معونہ و اکرام معاویہ اذار کو سید
معاویه صد هزار درهم بعقبی اتفاق کرد

شهادت امیر المؤمنین علیہ التبریزی عبد الرحمن بن ملجم مردی اذ خوارج در صبح نوزدهم رمضان بعضی و زیکر کفشه لند
وصور اپواختر النبی که ابن ملجم با برادر عبدالله عنی و عمر بن بکر القمی السعدی که آن دویزار خوارج بوئند هم محمد شاه
کامیر المؤمنین و معاویه و عزیز عاصر را بشنید و ابن ملجم که اهل مصر بود مغهنه قتل امیر المؤمنین هشتم برادر ابن عبد الله
بسالم بقتل معوجه رفت و شمشیر پیر ایه معوجه زد که کار کر شده و بحکم معوجه برای کشته شد و عمر بن بکر عصر رفت و
چون ابن هرسه عده کرد که در فلان شیخ مضا افدام عقصو خود نمایند اتفاقاً انشع عزیز عاصر نفاهی داش
و بجای خوبی کی از بنی عامر را فساد ناما مافشند و او بیان سعی و بن بکر کشته شد بالجمله ابن ملجم بکوفه آمد و با جماعی از
تیم الرایب ملا فات کرد و زن فطامه نام با آنها بود صاحب حسن و پدر و برادر شدن هر وان کشته شده بوئند ابن ملجم شفشه
او شده او را بر زن جواند فطامه کفت سه شرط دارد سه هزار درهم و کثیر و غلام و قتل علی علیہ التبریزی و ابن ملجم که خود پاپند
بوئر رضاسده و فطامه از طایفه خود در دان نامی امده ابن ملجم فرارداد و شیب بن جهره را نیز با او همراه بگذر در شب و عود
ان سه ملعون بسیج حاضر شد و مکن کرد چون حضر امیر المؤمنین هشتماً زیارت شد و سجد آوردند و مردم را بغاذه خواندند
شیب شیر بطریق حضرت اذاخت ولی آنمشیر عصاده در خود و ابن ملجم شیب شیر فرق انور حضرت زد و کفت پا علی حکم
خدار استنی ثورا و آنحضرت فرمودند فریت و رب الکعبه و در دان همی اذ کسان خود او کشته شد و بنی هاجر و بکر چنین
وابن ملجم را کرفند و حضر امیر المؤمنین بجانب امام حسن علیہ السلام و صیک فرمودند که اگر من را حلش کرم ابن ملجم را بکسر ب
مکشید و اگر هالم خود حکم او را خواهم کرد پندر مخفی داشتن مدنی بجانب سلام الله علیہ وبالغه بر زیان معجزه بیان مبارکه
رفت در در رحلت حضرت اخلاق فکرد که اذ اشهر رسیم و رسیت یک رمضا ناشعر شریف حضرت بر را پناصح شد
ظاهر هم سال و مدت شغل افت چهار سال و نهاده ایش کشته شد زین ابن ملجم علیہ اللعنة سوزانه ایام مردم جسد او را با بوری

بین جماعیت اخیر امام حسن علیہ السلام کوئی تقدیر نیز نداشت اما معاویه در پیش المقدم
مرعن امشت بن قیس کنندی چهل روز بعد از وفات اخیر امام حسن علیہ المؤمنین فوت حسان بن ثابت شاپور افغان از صحابه
سیصد و هجده

آسیا بعثت قیس بن علی بن عباده با امام حسن علیه السلام با شخصیت افراد فتوح لیشم شیخ عراق ایشان از
امام حسن از کوفه با چهل هزار نفر هدایت معاویه که قیس بن علی داد و از ده هزار نفر صدر اشکر و معاویه ایشان از
با معاویه و ولکنه اشتر خلافت با بر توطیع عبدالله بن علی و عبدالحق بن سرو و فتناد کان معاویه لشیط ایشکر بجز از دشمن
که از بین اهالی کوفه موجود بود با اخیر ایشکر و ایشان ایشکر که دون خود را ادا فرمایند و خراج دار ایشکر دفارس باهم مخصوص آن
حضرت شاهزاده ششم حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کنندکونند معاویه دو شرط او را قبول کرد و شرط سیم را اینکه هفت
اخیر خواهش در میزند که عذرخواهی کنند و رضوی اخیر ایشکر ششم کنندکونند معاویه قبول کرد ولی فاتح خود وادای خراج دار ایشکر
بنده لعله بعض شدند و بعض کفته اند امام حسن علیه السلام خراج فساود را بجرد هر دو لخواسته شدند خلافت اخیر ایشکر پیغام
ششم بود مصالحه فیض بن سعدی معاویه بعد از مصالحه با امام حسن دشیط ایشکر او و شیخ علی بن ایشان را عانی باشند
رفن امام حسن از کوفه بعد این خرج خواجه بمعاویه کشته شدن میعنی خارج خرج ابی سریم و فرستادن غیره جابر
بیرون ایدفع او و کشته شدن ابی سریم خرج ابی سریم و فرستادن غیره معفل بن قیس باحی را ایدفع او که ابوالپیغمرو سواد کوفه
در منتهی چهل سال و کشته شدن که غیره بن شعبه در کوفه از جانب معاویه و لا پیغمبر ایشان ایشان ایشان ایشان
ولایت ایشان عاصمه را بصره در آذربایجان و نادن معاویه حکومت خراسان بیگنان را با و داشن و قنائل با دغیر و هراث
و بو شیخ طیبان کرده بودند اما موبین ایشان عاصمه ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
از عاصمه ایشان عمر قصر حکومت ایشان را بعینه بن نافع بن عبید قیس که دیر خاله عمر بود و او ناوانیه و مزانیه رفته است
اطاعت و کرده کنند بعد سردار ایشان
ریشه ایشان رسالت بکر کشته ایشان
مضطرب ایشان
سیصد و هجده

آسیا جنگ مسلمین در ایلان جنگ مسلمین با روپیه و منهرم شدن رومیها و کشته شدن جمیع از بطار قدر آنها
نولیت حاج بن یوسف بقولی ولایت روان بن حکم در مدتی بحکم معاویه و لا پیغمبر ایشان هاشم بن هشام در مکان اتفاقان سه
نفر ایشان که خوارج که مشتوبین علیه ایشان
بعینه کردن با مستود و قبول کردن او ایشان
علم ایشان بیشتر دمعاویه بیکان شعبه ایشان
مسلم ایشان
عبدیزد بن هاشم بن مطلب که مصارعه با اخیر رئیس ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
عمر ایشان
سیصد و هجده

آسیا جنگ ایشان
اعلام ایشان ایشان

عبدالله بن عمرو بن عاصی رمیر فتوح محدثین در مدینه رفتن مسعود بن علیه از خواجاه زکریا و ماوریش
معقل نیز فیضان چابهار با سه هزار نفر مقاومت کردند معقل مسعود را بساخت زیادی دید پس از جنگها
سخاک شدند معقل پیغمبر مسعود و کشته شدند مسعود پیغمبر معقل عامل کردند عبدالله بن عبدالرحمن بن سمرة
بیخت و چنگنا او با اهل بیخت اکد طغیان کردند بوئن در آن دن نایاب و کرفتن اپشم را بعلیه بود فتن بیست
که فتن دینی از پیغمبر پیغام کردند سایر فتوح بیخت از جمله عبدالله بن سوار العبد در قیافان از سنده امیر عبدالله
عامر و بعضی کشته اند با مردم عاویه عزل کردند عبدالله بن عامر قیون ششم بن قیون الدزاسان و عامل کردند عبدالله بن
حازم را بیای او فتوح عبدالله بن سلام

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیا اعزیز عبدالله بن عامر از بصره استخانه عاویه زیاد بن هفتاد را پعنی بیول کردند که او پیر ابو سفیان است
جمله های بزرگ در غزنه و افغان به شهاده فاهم و اهواز و مقاومت ماد شدن در این خدمت کردند عبدالرحمن کابل را
ساختند مردان بن حکم مقصوده در مدنیه و افغان اول مقصوده ایشان که در مدینه ساخته شد تو نام جپیر دختر
ابوسفیان از زوجان خضری رسوله مقول شدند از فاعل عدوی بجهش از عدی بای فدا بمویی اشیری

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیا ولا پسر بن عبدالله از دیز بجهش که در این چهارماه معرفه شد ولا پسر زیاد بن هفتاد در بصره که
خراسان و سجستان و هند و بھرن بزرگ ابوا بجمع اشتد و ادار کار سلطنت عاویه طهایش حکم خود و اهل بصره را از من
و فتوحه کرد فتوح زید بن ثابت از انصار و بعضی فتوح زید را در سال پنجاه و پنج کشته اند فتوح سلمه بن مسلمه بن
وفی انصاری فتوح ثابت بن صالح بن حلیفه الکارابی از اصحاب بیحر

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیا امراجعه عبدالله بن خالدین ولید از روم و مسعود شدند او در حمله به شنیان اثالت نصرانی با اشاره معاویه که
خالد پیر او بعد قائل پدرها بکشت و چند کاهن با پیواسطه محبوس عاویه شد خروج سه و خلیم و کشته شدند آنها بیخ
کردند عبیره بن اوسفیان فتوح صالح بن کیسان فراز که آرزوی از دیع بن زیاد در بیخان

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیا در زمان انسال مالک بن هبیر و رخادرم بو و عبدالرحمن فیضه در ایضا که عزل عبدالله بن عدی و
عاصی ولا پسر نصر عاویه بن حلیفه بجا ای و مقاومت حکم بن هبیر و در جبال غور و غلبه ای

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیا جمله عصیه عاویه هنین با اهل بصره را هم عامل کردند زیاد غائب فضاله لشی در خراسان فرستاد
معاویه لشکر عظیمی اسفنان بن عوف بقسطنطینیه و محاصره کردند آنها می‌قطنطینیه لار و فاتح ابوا بوب انسان
در مدت شماصره کویند عاویه بر زید را هم لشکر کرد و اتفاقاً علم موه اشعاری خواند که از مضمون آن می‌بلد
آسایش و عیش و اعراض از خاطرات مفهوم می‌شد عاویه شنید و اورا مجبوس با پسکره بعشوی بن و امیره ط
بسال چهل نهم ذنبی داده اند

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

شُعْرٌ مُسْجِيٌّ

آسیماً عزل مردان بن حماد از ملته و نصب عبد بن عاص بجای او شهدت حضرت‌العام حشی و اسطه سموکردن جعله دخن
پیر الکنگز وجهه آنحضرت آن‌بزرگوار را کویند چون معاوه مخواسته بزید را پیغمد کند و این‌غفره با جان حضرت‌امام حسن
درست نیایند جمله بفریفت و با وعده هاداد و آنحضرت را مسکر کرد و پراند هلال خواشنده بجوار فبر منور رسوله
آنحضرت را در فکشند و این‌حکم با بنا امیره مانع شدند لهذا جسد آنحضرت را در فرشان بقیع جاگز پسر دند

سُلَيْمَانْ هَبْرِي

آسیماً و قاتعه‌های شعبه والی کوفه که متنهای با داعور شد و یک‌پیغمبر در پر مولانا بپنای کربله و کابن‌زاده بن یحییه در
فع فهشانه کوفه علاوه بر اینکه ولا پیغمبر را داشت هرچه فرمی‌باشد فی زمان طلاق از خوارج و کشمشان آنها فصل کردن معاوه‌که
من بر حضرت رسوله کو عصا آنحضرت را بشام نفله ناید و کفر نایاب نهی جوی فریاد معاوه‌این فصل را فوت حکم بن عذر
الغفاری در مردم بقول فوت سعد بن ابی قاتم رعیت بقول فوتوث صفتیه حضرتی برا خطبان زوجان حضرت رسوله بقو
وقات عثمان بن ابی العاص الفقی و عبدالعزیز بن عمره بن جبیب بن عبدالتمیز بصیره فاما ابو موسی شعری بقول فوتوث ملائج
عمر سلیمانی را پا جذک دینه از طاه و سفیان بن عوف نازیه در خالد روم بقول وجبل فضال ابن عبدالله الانصاریه در دریا
آفریقا غزال معاوه‌های همیج السکون نایز و لا پیغمبر و لا پیغمبر سلیمان بن مخلد در مردانه از تهای قولی مقاطعه اینست که در این‌جا
و لا پیغمبرها با عقبیه‌نی نافع بیو و گفتند اند معاوه‌تیر بجهیز در این‌سال فقط از حکم از افیق اعتراف نداشت و عقبیه‌نی
نافع بجای او ماموشد به حوال چون اشکر کشی در این ناحیه زیاد بود در این‌سال عصیه درست جو سکری از درجه‌ها
هزار دری در پا شهر فیروزان بین‌نها در که مامن عساکر مسلمان و اموال آنها باشد و دوده این‌شهر سه هزار و شصت
یار بیو (یار اندازه کشوند و در از کردن هر دو دست ایست قنکه از هم بکشانند) در سال پنجاه و پنجم این‌شهر تمام و مکن
شد و در ظرف نایندت عساکر اسلام در افریقا فتوحات کرند و متصفات مسلمانان انسانی هم سانید و اخلاق
در این‌خبر این‌بار است الا الله مسلم ایشان را عقبه می‌خورد و مسکون نموده و لا پیغمبر سلیمان بن مخلد در مصر از این‌جا
پیار غزال عضم بوده و از جانب سلمه ملازم او موسی باو المهاجر جو مکشافی ایشان

سُلَيْمَانْ هَبْرِي

آسیماً مخالفت چین علی‌از دوستان علی‌زین ای طالب علیه‌ایتیه معاوه‌های زید بن سعیده که آفریانه ای اصحاب خوکشیده
کشمشان شدند عربین احمد و مثایعین او پیغمبر ای این زید بن سعیده حکومت خراسان را بیچن بن زید ای ای ای ای ای ای ای ای
هزار نفر بیصر و کوفه با اهل و عیال همراهی بیع خراسان و غلبیه بیچن صلح ای
فهار فوتوث عربین عبدالله بیچن بقول فوتوث همونه بین الحرش ای زوجان حضرت رسوله بقولی کشمشان شد سعید بن زید
از عشره مدشنه با مرمعیه

سُلَيْمَانْ هَبْرِي

آسیماً خرچ زید بن خراسان عجلی و فرشادن زید بن سعیده سعد بن جذنیه را با جای اعنی بدفع او و مقائله کردن در
مسکن ای سواد و رفیع ای زین محل هرچوچ می‌اذ طائف زید با دو کشمشان او بقول فوتوث همان بن احمد ای ای ای ای ای ای ای
فوتوث عصی کفنه دینه ای
دینه ای
خاصره بکنونه فشنک ای
خاصره بکنونه فشنک ای ای

آن بونا پنجه و مخزع آن کالی هنگ تامی از اهل بونان بوده که شام سکنه داشته و آن عبارتست از اخراج طبعین مواد محقره از پل سند و نفت و ضربه که دخل باجزای پارو طمارد و در آب هم مسوز بود و آن هفتم مخصوصا برای سوزاندن مفاهی جنگی اعراب اخراج شده بود

سُهُر هجری

اسیما غوث زید بن محبه فوت ربع بن زید احادیث که از جانب پادشاه اعمال خراسان بود فوت عبدالحق بن ابراهیم زید
در راه مکه بقولی فوت فهریزه عامل معموه در منفا فوت عمر بن حنفیه فوت فضیل بن عبید الدانی فوت در مشی
بقول امری پا فتح کرد جناده بن ابی امیة از دی جزیره ردن روز و مصلیه برای هجری که این معنی برای دو مهاهای است
مفتر و سود امام اسفا بن آنها را مسلمین میگردند

سُهُر هجری

اسیما غزل سعید بن عاصی از همکاری مذهب و نسبه ولد بن حکم جای او حکومت عبدالله بن عمر بن خلیان در بصره در ظرف
ششم اعمال نومن معاویه عیاده بن زید را در خراسان و آمدند او با پوکاپ و عبوکردن از چیزی و در فتن ناجیانه
و بعد با شکر کردن رامق شفیع بکندر از اعمال خیار او در راه فتح خاتم پیغمبر کویندر جنک بازی بعنی در فرار آنها
نفعه پادشاه که با پادشاه در آجیک همراه بود چون مهیای فرازه ملک لطف فخر در در راه آکرده و کفرش پکر چیزی و میتوشد
و فراز کند که بدست عساکر اسلام اسپر شد و اوراد بد و پیش هزار درهم از الدخیلند فوت ابو فناهه افساره بقولی
نوی و بطبیعته عبدالعزیز رصد و بیشسته الک فوت شیخان غلام رسول الله فوت امامه بن زید بقولی نوی سعید
رابع بن عکش در صد و بیست و چهار سالی فوت مختره بن نوبل فوت عبدالله بن انس الجھنم مسئول شدن زید بن
شجره الرقاوی رجیل بقولی امری پا جنک معز بن زید سلمی در روم فتح جزیره ارداد که در ترکی فسطنطیس
برادر عجناهه بن امیة که ناهافت مال مسلمین در این جزیره بودند بعد حکم پریده اجئه کردند

سُهُر هجری

اسیما غزل عبدالله بن عمر بن خلیان از وکایت همه و نسب عبدالله بن زید احادیث او و دادن ابن زید و کایت خواستا
به مسلم بن زید عذر اکلابی که اونه جنک در خراسان کرد و نه فتحی غزالی عبدالله بن خالد از وکایت کوفه و نصب خیال ابن قبس
جای او برای این فوت شارف بزبان الام المخزوی و این ان کسی است که حضرت رسول الله در مکه در خانه مخفی شدند فوت
بوالی سرکوبین عمر و انصار و بعضی فوت از هر در داد مال دیگر بنشاند اند و نان صد از عشره مبشره که اخوب آنها بود

سُهُر هجری

اسیما غیب کردن معاویه هر زید را بولا بیهود و بعده که فتن از مسلمین برای بند طوعاً و که او لا بیهود مسیع بن عثمان بیه
در خراسان و عبوکردن او از چیزی و آمدن بسریزند و فتح سعد و مرید که در این جنکها فتن بن جناس بزید المطلب کشیدند
نوی جوییه دخیل دزدجه رسول الله امری پا جنک مسلمین بار و میباشد بقولی هر دیگر اکه سردار شکر تبریخانه فوت
در خارصاکن خیره بن زید بن شجره و بعضی شخاصه بکر را کفته اند

سُهُر هجری

اسیما غزل مردان بن حکم از مذهب رفیع و نسبه لید بن عینه بزیله سفان جای او فوت عبدالله بن عامر بقولی فوت الله
بن الدامه السعدی عبدالله بن عمر بن وقاران السعدی فوت عثمان بن مسیعه بزیله طحیر العینی که جذب شنبه بروز شنبه

خدام کعبه بودند و کلیک کعبه ببست آنها است فوین جبرین مطعم بن نوقل الفریحه فوئاتم سلمه از زوجات حضرت رسول
و بعضی کفته ام سلمه در سال شهادت حضرت سید الشهداء امام حسین عزیز بوده

٦٧٢ شهادت مسیحی

اسپیا غزال خوارد بن غیلس از ولاپتو فدر و نصیب عبدالحق بن عثمان الثقیف معروف با نام حکم که خواهرزاده
معاویه بود بجای او خواجه خوارج که مغیره آنها را اخبلی کرده بود برای شهادت بن قطبان سلفی معاذ بن جون طائف و کشته
شدند آنها باید است لشکر کوفه سوی سپریت و عمل این امام الحکم در کوفه و دادن اهل کوفه در امر امداده و دادن
معاویه و لاپتو صدر را با و بر کرده ایند معاویه بن حمیچ او را از در مرتبه مصریجه سوی عمل او و بعضی ارجاع این امام
الحکم را از کوفه در سال بعد نوشته اند خواجه طوایف بن علاف با بعضی خوارج بصره و مقتول شدند آنها باید است
لشکر بجهه کشته شدند هروه بن ادیه بدان را بلال سراس از خوارج و جمع دیگران خارج چهار حکم عبدالله بن زید و جلس
جمع از خوارج بجز حکم عبدالله و فاتح عقبه بن عامر الحجفی فاتح عاشر بنت بهیکراز زوجات رسول الله و فاتحه
بن جندب مالک عباده الغافری و عبیره بن پریه غاضبی هر هر امری پا اجلد کردن مالک بن عبدالله خشنی در خاله و
تمهوف بن همایه الحجفی در دریا و بعضی جای عروجنده بن ابی امیر را کفته اند

٦٧٣ شهادت مسیحی

اسپیا ولاپتو نهان بن بشیر الانصاری در کوفه و لاپتو عبدالحق بن زید در خراسان غزال عبدالله بن زید از بصره
ونصیب مجده افوت قبین بن سعد بن عباده الانصاری در مدینه بقولی و فاتح سعد بن عامر ففات هرمه بن کعب الهرمیه
التلمی وفات ابو محمد دره بجمی که در مکه مؤذن حضرت رسول الله بود بقولی و فاتح عبدالله بن عامر که زیر گردید و فاتح ابوهیه
جلد مسلمین در هسن کنج و مقائله عبیره بن حباب سلوی سوی شخص او در کوفه فلعمه غلبه بر روم و پنهانها

٦٧٤ شهادت مسیحی

اسپیا وفات معاویه در شب قول رجب پادشاه رجب پادشاه و قدم اینها در عالم که زید از هفتاد سال داشت
و متده ملکش نه سال و سه ماه بود نفره های بعثت مردم با پنجه راه رجب و نوشتن بولیدن عبیره بن ابی سفیان
که از حضرت امام حسین علیه السلام و عبدالله بن عمر و ابن ذیبره را و بعثت بهیکر و دعوی و لید حضرت امام حسین و ابن پریه
بعثت بهیکر و بقول نکردن در فتن از بزرگوار و ابن ذیبره که غزال کردن هر یار و لید بن عبیر را از مدنیه و پرسی کرده
عین سعید اشدقی را بجای او فاتح نوشتن اهل کوفه حضرت امام حسین عزیز و مسنده قدم و ان بزرگوار شدند برای
بعثت بالخسروں و معارف اشخاص او که نامه نوشتد سلیمان بن صرد خزاعی و مسیب بن نجاشی و فاطمه بن شداد و
جیب بن مظاہر و شیب بن دبیع و مختار بن اجره و زید بن حرث و زید بن روم و عرفه بن قبس و عمر و بن مجاج زید
و محمد بن عمر و النیم بودند فرستادن حضرت امام حسین عزیز مسلم بن عقیل را بکوفه بدلی معلوم کردن آرای اهل
کوفه امداد اسلام بکوفه و نزو و لاد و رخانه مختار و بعثت کردن مردم با اسلام و نوشتن عبدالله بن سعید حضرت
و غیره و اصله لایه زید و غزال کردن هر یار و از ولاپتو فدر و دادن ولاپتو کوفه را بعلوه حکومت
بعضی عبدالله بن زید و امر کردن او را بقتل یافی مسلم بن عقیل نامه نوشتن حضرت امام حسین عزیز با شرافت بعضی
و دعوی و کردن آنها را بر این بیرون آمدند این زید از نصره با اسلام نهاد و با اهلی و شرکت با امور الحارثه و خدم و
حشم اهل خود بعضی کوفه و آمدند های شهر و مردم را با طاعنه های زید عصب کردن و وعد و عهد نهودن و شنیدن اسلام

ماجرای اور فتن از خانه مختارخانه ها نیز پیش شدند از شیخ بن اعور و رفیق جانه های دو فان کردن اور در حالتی که
جند در نشیع بود و در عبادت با زیادان اسلام را کرد در خانه های پیمان بود تقبل ابن زیاد از هنر هنر کرده و مسلم
افلام نموده خبر شدند این زیاد از محل و مکان مسلم و پیر و آمنه از خانه های دیگر شدند اصحاب مسلم بودند و
کرده و همچند هزار نفر بودند و کهنه نور دار الاماره را که این زیاد دران بود و منقرض شدند اصحاب مسلم بودند و
و عید بعمر این زیاد و سیما مازن مسلم و کهنه شدند و شهادت آن بر زکوار بیست کیم بن حران در بام دارالاماره
و کشته شدند هاین فخر سیادت این زیاد سر مسلم و هاین را برای زید نوچه هنر خانه امام حسین علیهم السلام از صدر
و شهید شدند خبر شهادت مسلم را در علیه فوت هر هدایتی فاتح حسین علیهم السلام و فاتح ابواسد اسید استادی دیگر
نویسن اباوسد را در شخص پیغمبر نوشته اند و فاتح صفویان بن المظلوم التسلیمی يقول امر فیها داخل شدند جاذب
رد می اوزای کردن شهادت های زید را بقول جنک مالک بن عبدالله در سوریه طائفه بلغار که بکار از طوابیت
ترکستان هستند صالح بود دانوب (طون) را منصرف شد هر سال باج و خراج از سلاطین فسطنطینی طلب
میکنند سالم اسلام ایضاً فسطنطینی از آنها در وقت داشت و هشت میباشدند

سی و هشتاد و هشتمین هجری

آیینه ایضاً در حضرت امام حسین علیهم السلام بکار ایار و فیضیه دو هم محروم هنر که باد و هزار سوار از شکر از زیاد
بمقابلة آنحضرت شافعه و در مکان معروف فیبران آنحضرت ملحوظ شد و تکلیف بکر که جای غاصل علیاً بکوفر زد
لبن زیاد بزر و فرد ایاد دن عزیز حضرت را بحمل که وصول باب شفیر بود و در دعین سعد بن ابی ثنا صاحب هنر ایضاً
بکر لاروزه باز و دن حضرت امام حسین پیغمبر سیم محروم و اظهار حضرت ایام عبدالله ها او که تکبار دن حضرت از هایان را
که فشره بآورده اند عاودت فرمیزند با چشم هنر فتن زیاد بغاہند باز بند بکی از شفیر و نوشی این سعد نهضت
با زیاد و در غصیت شدند این زیاد و مامور کردن شمشی الجوشن را که بکر باید امده باز سعد اظهار دارد که مفاظت ایضاً
حضرت ایام عبدالله علیهم السلام سرداری قیشون را بشرط و اکذار کند این شیر بکار ایار و اظهار داشتن مراثیت ایان بعد
واختار کردن این سعد بجلت و مصمم شدند بقیال در عصمه پیشیه محروم و مهلت طلبین امام مظلوم که فرمایجیک
افلام شود اظهار داشت حضرت هنر ایان خود واقعه ایار و خسته ایان که هر کس ما هم است لخدمت ایان بر زکوار
نموده هنر که مخواهد بزید و رفیق بسیار و مازن معد و دن و نظر ایوان غیر نیز هنکام استماع جنر شهادت مسلم
عقیله دین را اتفاق افتاده بود و افعنه جانسون کی بلا در بیو عاشورا و شهادت حضرت خامس العبا و هنر ایان
آنحضرت که سی و دو نفر موار و چهل بیاده بودند و فان حضرت ایسان ملعون بوده با شیر علیه اللعنہ و عمر شیر ایان
بر زکوار بر ایاضت پنجاه و پنج و بعضاً شصت و پیکال کهنه اند بیان سرهای مظمر شهدا و اهل بیان آنحضرت را باسیع
بکوفه ای زکوفه بشام تریز بدل ملعون و امر کردن آنملعون بیمان بن شیر که اهل بیب علیهم السلام به بکوفه دیده ایشان را
محزم ایمه بیه بیان مولف کوپه علاوه بر اینکه بنای کارش ایکتاب بر اخصار و اظهار دشمن فایع و اجبار ایشان افعنه
حزن ایکن کی بلا پنزا و جو اخلاف روایات چنان مشهور را شکه محاجج بشرح نیت

(سی و هشتاد و هشتمین فراناریخ طرا هرالله بالله و افغان از نو مجلد میکند)

در ملف سی و هشتاد و هشتمین فراناریخ طرا هرالله بالله و افغان از نو مجلد میکند
صدتغیره کری سلام الله علیه ادفن کرده تند عربخی ایان اند که در دیشون در زیر بیکن ایا الفرادیه میگون شد تغیره کری

در عسلان نه فن سد بعد خلفای مصر آشی مظہر را لز عسلان بقاهره برده داد خلاد فن کرد و مشهد الحبیب را در مصر
معروف است این بطور طور کو بد صریحه پس از بازیابی جامع دمشق مشهد را همبارگ حضرت سید الشہداء است
ابو عبد الله بن زید که در مکار افاقت و ایش برخیافت و عدم اطاعت پسر پد کشته شد ابی بلاں مراد من بن جعفر الخنظلی
در مقابله با شکران زباد و کشته شدند جمعی بکراز خواج فلان سلم بن زید دو خواسان و بحسان با اصل زید
ومامور شدن زید بن زید برای رسید از جاساو بجهت نیز ما مرد طلحه الطحان از جانب سلم بن زید بجهت اغزال
کردن بن زید عمر و بن سعید را از حکومت خدیجه بجهت رفع او با عبد الله بن زید و فضیکردن ولید بن عتبه بن ابی سفیان را
بجای او وفات علیه زید قبر نخنی صاحب این مساقی بقولی فلان این جار و عبک و جابر بن عینک الاصفاری و حمزه بن عمر
اسلمی و عالی الدین عرفطة الیشی زید بقولی در این سال در کن مشتوفا شد و فلان حضرت رسول الله بقولی
امیر پلارم، افغان پاپ از امیر اطور افغانستان خواصش نمود که عالیائیکه هرساله پاپ افغانستان را فرستاد ازان معافی
و امیر اطور خواهش او را قبول کرد و معاف شد و لی شرط کرد که در تعبیر پاپها امیر اطور افغانستان را خود مدارک
و فیول داشته باشد (انگلیس) فون سرمان شاعر معروف که از دیوان او فقط قصیده که در خلفت عالم کشته است

دشمنی

۲۸۴ صفحہ

شہرِ میہدی

اسیما و مسلم عقبه از طبقه بعزم مکر و مردن او درین راه که حصین هنر سکون نه بجای این برایش فشون
بردار کن پل محاصره کردند حصین مکر مغلطه و عبدالله بن زبیر را ناچهل دوز و نصب مسخره همراه کوه ابو قلبیش

از اخرين سنك بکعبه و مسجد الحرام کم عبدالله بن ذي پر در آنجا بود و سوزاندند آن با اش که پسر آن همان خبر را
نہ بیچن سپه دست آن قاتل کشیده بعد الله بن ذي پر تکلیف کرد بالاویثام رو دنا هصین عبدالله را خلاف برداشت
و انکار عبدالله و رفیع هصین بثام و پیشان مثل عبدالله از اینکه تکلیف هصین را فیل نکرد فوٹ زید بن معویه
درینه ربع اول درسی و هشت سال که مادر زید بیرونی خبر بیبل کلپه بو همد شکاف خلا فتش سه سال و ششمین بعده
هم با معاویه بن زید در ربع الاول که چهل تقویه استه خلاف کرد بعد همان داعرض آن شغل کرده مردم
خوار نمود که هر که طنجو افتخار خلیفه کشد و آنها غایب شدند که داشت بعنای اهل کفر با عبدالله بن ذی پر که بعد از آن
اهل بیتی عراق و عجائز و من زید را وسعت کردند رضی مولان بن حکم بثام و دو فریاد شدن مردم که بکفره نسبت داشت
را اخبار کردند و فرقه بیکر نایاب ضحاک بن قبس کردند و مقاله این دو فرقه در درجه راهه از عنوانه دمشق و کشیده
نمکان و هزمه بیعه او که بد نواسطه خلاف مردان در شام مستلم کردند و انسال بازی سپه در خانه مردان
خلیفه و صرف شام بود و ابن زید خلیفه عجائز و عرافه هنر غریب کرد آن ابن ذی پر کعبه که مرثیه هیر ساخته بتو و بنارکه
آن طبعون او لیه و بعضی اینو افعه ای ایصال بعد اشتبه داده اند و لایه عبدالله بن عربه در عصر و فراز این زید
بن امام محالف اهل کفر باش فرخان را زی فعلوی عزم شدند آنها از عذاب فرقه الریاحی التیه که از جای
عمری هم سعو مکم کو فردی فع انتها مانع شدند بود و کشیده شدند فرخان بعده اهل خراسان با سلم بن زید و خالد
با وبعد از دو عاه و مطیع کردند عبدالله بن خازم اهل ای ایال را بمقابلة و حکم که شدند هبته هدیدن جماعیت از
دو سنه حضرت سید الشهداء هوزیر کلان شیعه برای طلب عونان بزرگوار کنار کرد هوارجی که عکس آمد و بندان
عبدالله بن ذی پر آمد عمار بن یوسف به شفیع بکوفه بمقابلة فراهم عنون دن اسپیل ایال با ایال هنر سید الشهداء علیه
و فائمه شد ایال ایال و سینه زایلیه ره رحیم ثابت و فائمه سویز بمنزه در مردم و فائمه بورزه ایشانه در خراسان فائمه
ولید بن عبیز بن ای ایل ایلی و فائمه شفیع بکوفه شدند نهانیز بشیر ایشان که صاحب حفص

شیر هجره

آیینه ایل ایال ایال هر دن عبدالله بن زید باد راهی بیه و محاربه ذی پرین هر یک روز جای
که فتح کرد در تخت حکومت ایال و باشد و بیان ایام کار جزیره منوجه عراف شود و این همکن که از دست کاشکان ایان
زید خواجه کند فوٹ مردان بن حکم کرد زوج ایک که مادر خالد بیان بزرگ و ایان در سیم رمضان مصائب دارد
و مدنه خلاف شنیه ماه و هیجده روز و عمر شصت و سیال هر چوچ سپهان بن هر خارعی خوفناک هم هر دن ایام
حسین علیه السلام و مقاله ای ایصال در عین ایل کما از شهرها بلاد جزیره است و کشیده شد او و کشیده
شدن مسیبین ایلی و جمعی دیگر و این واقعه حدیث ربع الامریع خلاف عبدالللک بن مردان و بعض مردم بالدور
رمضان رسیل خبر فوٹ مردان در جزیره ایان زاید و مامور شدن ایان جاین عبداللک همان ماموتی که داشت
کشیده شدن نافع ایان از رفاقت خواج و منهره مشدی بعده ایکه معروف بازار فرمی باشند معزول کردند عبدالله بن
زید برادر خوش عبیده بن ذی پر را ای حکومت همینه و منصوب کی دن مصعب ایان زید برادر رسکر خود را ای خارج ایان جا
سلی و بنی قیم در خراسان ظهور طاعون شدند رسکر دیمه ای ایل ایان و فائمه عبدالله بن عرب و بن عاصی استهی دیمه
که در لغزه کور شده بود و بعضی فوٹ ای ایصال شصت و هشت و شصت ایان

شیر هجره

اسپا ضریح مختارنا بوعبدہ شفعت کو تجویہ خو حرامی حضرت سید الشهداء علیہ السلام و جمیع شدندجع کشیده دو رار و بعده کردن با او و پیرین کردن عبدالله بن مطیع عامل ابن زبیر را از کوفه و نکن او در کوفه و بدست اوره شمردی اگوشتر و کشن او و کشن و سوزانندن خواصی اصیحی و کشن عمر بعد و حضرت پیر عرب را فرشادن سران دورا برای محمد بن حنفیه و فرشادن مختار امراء بولا پات بلای ضبط و حکم ران بلاد و بعض کشن شر و غیره از فانیه شهدا علیه السلام را بسال بعد از اینکه داده اند بعثت مشتی عبیده با مختار اظهاراً دلیل کردن مختار باطلعت و معاونت محمد بن حنفیه حبس کردن ابن زبر محمد بن حنفیه را برای اخذ بعثت نوشتن محمد عاجا جوار مختار و لشکر فرشادن مختار بکره و خلاصه شر محمد را از حبیر مقائله ابن حازم در خراسان با شخصی که از طاپه رفیعی قم بودند فرشادن مختار ابراهیم بن مالک اشر باعساکر چیل عبید الله بن زبیر در عشراخزد بجهه انسال و فاث اشیابن حازم از اسلامی از اصحاب صفر بقولی استbla بخون حوروی بر هام و فات زبر بین افر و ففات عدى بن حام ددمکه بقولی فرقا ظهرو طاعون سخت در مصر

شیوه مسجی

شیوه هجرت

اسپا مقائله ابراهیم بن مالک بالشک عبید الله بن زبیر در حوالی موصل و غلبہ عساکر ابراهیم و کشن شدن عبید الله بن زبیر بدست ابراهیم و فرشادن ابراهیم سراورا با سرمهین بن نهری و سر شعبه محارب بعضی سرکار دکار از سران سیا این زبیر باد کوفه نزد مختار و فرشادن مختاران سرها را باسی هزار دنار عکه زبر محمد بن حنفیه و مصقی شدن تمام ولا پیکوفه نامد این و ده بار ربعیه غیر مختار را والی کردن عبدالله بن زبر مصعب برادر خواربیه و طلبید مصعب مهابت ای صفر را از خراسان و هر اهی کردن او را با عساکر پیشمار بفتح کوفه و جنگ با مختار و قتال شد پیشکر مصعب با جيش مختار و مغلوب شدن عساکر مختار داخل شدن مصعب بکوه و حاصه مختار در فصر دار الاماره و گنج کردن مختار ناوی کشیده شد و مقول شدن بعده مختار که هفت بیان شهید او فخر بودند کشته شدن عمر بن علی از طایب اعلیٰ ایثار درین جنگ که باشون مصعب هم اهی داشت فرشادن مصعب سر مختار را با فتح نامه عبکه زبر در خود عبدالله بن زبر فوت اخفیت قبر ناید در کوفه و بعضی فوت اخفیت در سال هفتاد و پنجم و برخی رسال شصت و نه نوشته اند و اخفیت ابو جراح اضحاک بن قدیر نیز معاونت زبر جصیب زین عباده است که معروف با اخفیت شده و در حلم ضریب المثل میباشد عزل مصعب ای و لای عراق بحکم عبدالله زبر و نصب حمزه بن عبید الله بجا ای و بقول امری ای امداده شویین امیر اطوف فسطنطینیه با عبد الملك بن مهران باینکه طاپهه مردیت که عیسوی مذہب میعذت در کوهستان شامات سکنی داشت با مسلمانان جنگ نکنند فلانک پیش نامی بدو و اینکه لقب سلطنت بقول کند در اینهمک سلطنت میباشد او لادسلطنه قدر بزم را بی خل میباشد

شیوه مسجی

شیوه هجرت

اسپا اعزیز هژه زین علیقاز و لای عراق و نسب مصعبیه ای و مرتعیت مصعب با پول ای هر بعنای ای زبیر ما خوارج در فارس و عراق مقائله عنایین و فاء الریاحی که از عابین مصعب حکومت اصفهان داشت با اهل دیگر که معاونت خوارج نموده بودند و فتح کردن عنایتی را بغلہ مقائله عبدالله بن الحارج چیفی با عساکر عبید الله بن زبیر بفضله زریع ارمی عبد الملک بن مردان و مغلوب شدند و هلاکنا و اجماع چهار لوادر عرفان که یکی از این چنین و دیگری ای ای زبیر و سهیان بنی امیر و چهارمی از بخدا حر و می بود و فات عبدالله بن عباس عم حضرت رسوله بقولی فات و افذا اللئی که اسم شریعت بن مالک بود و فات ابا شیع خزانی که اسم شخوب بد بن عمر و بع

وَفَاتَ عِبْدَ الرَّحْمَنِ حَاطِنٌ أَبْنَى لِنَعْرٍ

مہ سُنہ بھرے

امیراً مخالفت عمرو بن سعید اشرف با عبدالمالک و کشیر شن او حکم عبدالمالک عصیان جراحت در شام
ظهور طاعون در بصره بنای صخره فدن با رعب عبدالمالک و فاتح ابوالاسود دبلیو اوضع علم خواه فاضی بصره تو
افزدنا مثل ز هرین قلس امیر افریقیه

سندھ شہر

اسیار فن مصعب با موال و دوابه پاد بکر معظمه و نقسم ان اموال بر قوم خود و فان عاصم شیرین
خطاب امر پا غلبه رومن بر شامیان و مصاکح عبد الملک با انها با پکه هفت هزار دینار با آنها هدایت

سندھی

ایضاً جنهر و نوچه عبدالمالک طرف عراف و مجھم مصعب عیاشه را و نلاع فیث در پیر جانپی در زردی
نهر در جمل خلف بعضی از اهل عراف از مصعب که در باطن با عبدالمالک ساخته بودند مقاتله فریقین و کشته
شدند ابراهیم بن عالی و مصعب پیر مصعب عصر مصعبی و شرسال بود و حضرت سکنه بنی احضرت پیغمبر
وعائیشہ حضرت طلحه در حالت نکاح او بودند و روید عبدالمالک بکوفه و بعث مردم با او و تکن او در عرافین که
پس از عواد عراف پسر برادر خود را در آسیا پل و می کرد و لایت خالد بن عبد الله در پیر جهه با پسر عبدالمالک فتح
کردند عبدالمالک غیسارتہ را یقولد عزل کردند عبد الله بن فیض پیر جا بونا سوین عوف را از حکومت مدینه
و نصب کردند طلحه بن عبد الله بن عوف را بجا ای و این اخرين و می ای بن ذیبر بود در مدینه فوت پیر از عازب در کوفه در
لها رئیس مصعب فاتح بن مفرغ الحیری الشاعر و فاتح رافع بن خدیج انصاری بفولی و عوف بن مالک انصاری صحابی

سندھی

الپعا فرستادن عبداللک بن مردان حجاج بن پوسفیه فی بالشکریه بمکه بخله؛ بالله بن زیر و اهلن حجاج
در حجاجی الاول بطافن و جنکهای علیه اینها بن شکر حجاج و جلیش بن زیر و محسوکه ن حجاج ابن زیر را در مکه
ونصب منجذب و از لاهن سنت به بنباله الحرام و عاصم و در کار بود که سال البر سید حروج ابی فربک خارجی از پنهان
قلیسی شعلیه غلبه او بر هجره و کشن بخدا بن عامر حنفی را مقائله ابن خازم پایکرهن و ساجح کرد، جاینا و حکومت مرد
داشت و بیول دعویت عبداللک کرد و بود و کشته شدن ابن خازم و ولایت بکر در خراسان و قوت عبیده السلمانی

از اصحاب علی علیہ السلام

سندھی

اسپیا کشته شدن عبد الله بن زیر در مقاطعه با جماعت پیاره هفتاده جنگ در هامچادی الثانیه و عمرانیه
هفتاد و سال و اول مولودی که بعد از هجرت از مهاجرین متولد شد و مدت شغل اقتضان رسال بیعت اهل جمازو
هن پا عبد الملک اجماع ناس بر اطاعه او و فاتح عبد الله بن عمر خطاب سرمهه بعد از کشته شدن ابن زیر و کاپن
محمد بن هرون برادر عبد الملک در چیزی دارد میتوان رعن عساکر بصره و کوفه رجیلنا ابو فرزیک و کشن و غزل کردن عبد
الملک خالد بن عبد الله را از حکمرانی بصره و نصب کردن بشارا بجاوی او کرد که پس کوفه را پرداشت و فانسانهای دختر
ابویکر معروف به اثاث النطافین که مادر عبد الله بن زیر بود کشته شدن عبد الرحمن بن عثمان بن عبد الله کرد پیرزاده

طیب بن عبد الله بو وبا بن زبیر کشیدند از پای جنگ کردن محمد بن مروان بار و مهاوش کشیدند آنها جنگ علیه
ولید بار و مهاوا طرف نادینه

سُمَاءُ هَبْرَهُ

اسیما خرابکردن حجاج کعبه را و بردن آوردن مجرالاسوار بیت بنای بیت بوضیع کرد عصمه حضرت رسول خدا
اما رئیس حجاج در حجرا و غزل طارق از مدینه عربیکردن دساج از خراسان و ولایت امیر بن عبد الله بن مالدیجایی او
فرستادن امیر بن عبد الله پیر خود عبد الله بن امیر را به حکومت بخشیدند و فاتح بن مروان امیر عراقین در بصره وفات
عمرو بن مهمنا و دیلم عمر بن بقولی فاتح عبد الله بن عتبه بن مسعود بقولی وفات ابوسعید بن معلی الانفاری وفات
اویس بن خبیث از مددوی ایشان در روم و رسیدا و به اندوله افریقا دادن عبدالمالک ولایت
افریقا را احسان بن نفیان و در قیاده ایشان قلمیم بالشکریه جوار و رقان و بقیران و بجهزه از دلخواه دفن بقرطاخنه و
مقائله با امیر خوا و فرار لشکریه بدر روم بعضی بصفیلیه برخی با اندلس بواسطه سفابن و خرابکردن بعضی اماکن و طرا
را و غلبہ برخی از شهرهای افریقیه مقائله با کاهنی که ملکه افریقیه بتو و شوکت و اندار عامی داشت و حکم کرد
کاهن خراب نمودن افریقیه بجهزه ما و موسشدن عساکر عربی مقتول شدن او بالمال آبدست عساکر حسنه و مصطفی

شدت ایشان افیلم او را

سُمَاءُ هَبْرَهُ

اسیما دادن عبدالمالک ولایت عراق را حجاج و رفت حجاج از صلنیه بکوفه ولایت سعید بن اسلم از در عذر سند
از جانب عبدالمالک کشیدند او و فرستادن عبدالمالک مجاعنه بن سعد عتمی را بجاورد غلبه مجاعه در سند شورش
اهل بیرون بواسطه سخت کرده حجاج و کرشان مردم مقائله مهله و این خنفنا با خواجہ با مر حجاج و راندند آنها را از راه
و کشیدند این خنفنا جع کردن عبدالمالک ایشان اخراج رومیها و جمعیت اهدا در غبغق از تاجه هر غش و جنلیه
مروان بالفها افریقا فرج ریاح زنگی ملقبه بشیر زنگی با جماعی از زنکهها و جع شدند در تردیکه فزان و مقائله
عساکر حجاج بالهاد کشیدند شدن زنگ و منفی شدن اصحاب او

سُمَاءُ هَبْرَهُ

اسیما فرج صاحب بن سرج بعادر شیبیه ایشان بن فیلم الشیل خارجی و کشیدند او بدست عساکر حجاج که
در نجف هرمان هرث بن عمره بن ذی العشار بودند و سپس بعده صالح بعد از کشیدند شدن او با شیبیه فنهم نمودند
هرث بن عمره را و بالا کرده کار شیبیه و جنکه اعلیه او با حجاج حکم کردند عبدالمالک بسکر زدن دهم و دهیار کمابن اول
سکر بود که در اسلام زده شد اگرچه بعضی کفته اند مصعب بن زبیر در زمان عبد الله بن زبیر قلیه در امام
مسکون نمودند این روایت ضعیف است خلاصه بیش از این اعراب مسکوکا ثروتی ایرانه را پایه داشتند بواسطه
آن معاهلان خود را داده را شد حکومت ایشان بن هشان در مدینه و کادش را مروان بن محمد بن مروان ایشان
محمد بن مروان بار و مهاوا را حجہ ولطیه امیر اطهار و سپس در صدر داشت که پشتیبانی الغفله بواسطه قشون عمام
اهمی سلطنتیه را قبل از ساند اهالی قسطنطینیه مطلع شده اور از سلطنت خلع کرده امیر اطهار معزول خود را
بیان بلغار اندلخته را په می بود

سُمَاءُ هَبْرَهُ

اسیما هلاکت شیب سر جبر جل اهواز بافتادن از است غرف شد در آب بعد از جنگها نیز با کم باعث
حجاج کرد و بعدها هلاکت شد با بوجهه پکار ایاد کرد و اندخ رفیع مطری بن معمر بن شعبه و کشته شد او بیست
حساکر حجاج بعد از قتال شدند اخلاق فیان از افراد خوارج که بعضی بعده فطیع شدند و برخی نایاب عبد ربہ کسر
کرد پسند و جنک دو فرقہ باهم و رفقن فطیع پس از کاه جنک بطریق طبیعتان و جنک عظیم مهلب با عبد ربہ کسر
در تواحی حیرت و کشته شدند عبد ربہ و منقر شدن اصیل باور داشت مهلب کوشکهان را پسند پس خود رفتن
از حجاج و معظم داشتن حجاج او را فرستادن حجاج لشکری بطبعه تابع فطیع و کشته شدن فطیع عبیده بن
هلال و افراد از افراد کشته شدند این دو فرقه و اولین دیپل از افراد فاعل بن از دش بود خالف و مخالف شد که بن و شا
با امهیه زین عبدالله بن خالد بن اسید بن لیل العین ایمه حکمران خراسان و کشته شدند او بامر امهیه عبور کرد ایمه
از نهر و محاصره نمودن بیخ و مراجعت اسپه و نوشت جانب عبدالله بن عمر را لانفتاد امری پا جنک ولید بن عبد
الله با روپهاد فتح هر قله

سُمَاءُ هَسْبَحِي

اسیما غزل کردند عبدالملک ایمه بن عبدالله را از حکمران خراسان و سجستا و ضمیر کردند این ولایت را بحکومت
حجاج و فرستادن حجاج مهلب بن ایصفه را بحکمران خراسان و عبدالله بن ایسبکه را بحکومت سجستا و فارعین عن
بن عبدال تعالی الفاری در هفتاد و هشت سالگی (فارتی پسندیده باشد) وفات زید بن خالد الجهنی یقینی فاعل عبد
بن غنم لانشری نوجه موسی بن نصیر عرب بقول امری پا (ویز) تعین دز یعنی نیس جهور با تخطیبها
در این شهر که چندین ماهه بپرازد بود افزایی حسان که از جانب عبدالملک والی افریقیه بیوی مجدد داشت
فروان را که از نظر قلمیان خارج شده بود فتح کرد

سُمَاءُ هَسْبَحِي

اسیما جنک عبدالله بن ایسبکه حاکم سجستا باز پیش کرد شعراً و جماعاً از ایک بودند و کاهی در آدای خراج
اطاعت هاون میمون نهبر و ز طاعون شدند در شام استغفای شریع فاضی کوفه از فضاؤت و فضاؤت ایا بن هین
ابی موسی جای او فوت محمد بن دیع مکنی با ابوابراهیم کرد دعوه دحضرت رسوله متوسل شده بود و فائز عبدالرحمن
عبدالله بن مسعود امری پا نلاند اهل انتظام کرد و پیهاد غلبه بر اینها افریقیا حسانی افریقیه پر از فتح
فروان چنانکه ذکر شده شهر که ناز را که بکی از شهرهای معبر افریقیه و واقع در مرکش بود فتح کرد و اهالی را اقتل
علم کرد و شهر را چنان و پران کرد که هنوز باقی نیافر

سُمَاءُ هَسْبَحِي

اسیما آمدند سیل عظیم در مجاز و مکه و آسیدی سانیدن بحجاج و غرف کردند خانه های هکم را در سیدن بر کن کوئید
طوفی ای بن سبل شدند بودند شتر را با ایارهیه و ایسا ایل را عام حجاج نامیدند بر ز طاعون شدند در بصره عبور
مهلب والی خراسان از حیون و جنک اورد ما وراء المهر فرستادن حجاج لشکر بغاری پیشید و فتوحات ایان ایشکر بالا خذ
غناهم بیش ای ایل در پس حوالی فیمه شام و حلبه وفات عبدالله بن جعفر را بطال بقول کشته شد صبعه
عبدالله بن علیم جهی اول شخص ایل قدر ته بامر عبدالملک بایار حجاج وفات محمد بن علی زیر ایطال علیه الکلام عرف فیما یعنی
وفات جناده بن ایمه وفات سائب بن هزیل خواهرزاده نزیر بقوله وفات سوید بن غفلة وفات عبدالله بن ایا اوفا و ایل

صحابه بود که در کونه درکن شد و فات جبیر بن نفرین عالما الحضری فات عبدالله بن جعفر طبار و ابو امامه کاظم با پیغمبر

سیده هجری

آسیا فتح فایفلاید شریعت مولان بن عبد اللہ کشید شد بجهن و رفاه الصرمیح رخراسان بدین صصه بن حرب
العوف از هوا خواهان بکهنه و ساج و کشید مذکور صصه بامر مهبل دلخشد جماعی از بعلم بفرز و پنه که سرمه سله
بو بطریق پیلم و قتال مسله با آنها و مغلوب مفتوح شده بهم مخالفت عبدالله بن محمد بن ایشعت با حجاج و اسنهاد
حجاج از عبد اللہ و قدر عبدالعزیز بصره در ذبحه و سعنه هرم با او که در رخراسان سجستاد کرمان و فارس پیغمبر

بدین عبدالعزیز بود

سیده هجری

آسیا مفاتله حجاج با عبدالله بن محمد بن ایشعت که این داعسا که حجاج هر چند و زنجه که بکسر لشکر از شکست
یافته و ابن ایشعت بکوفه امد و در اینجا استقراری همراه باشد بعثه اهل بصره بعد از غزنه با ایشعت بکوفه با عبدالله بن علی
ربیعه بن الحوش بن عبد الطلاق مفاتله شدید با حجاج در ظرف پنج شب پیازان پوشش با ایشعت اپو افعه آخر موسوم
بپیام الزاویه شد و قعده بر حجاج در شب ایشعت بطریق کوفه آمد و بدر فره منزل کرد و ابن ایشعت اکوه خارج شده بدین حجاج تهدید
که حجاج از بصره بعزم فنا ایشعت بطریق کوفه آمد و بدر فره منزل کرد و ابن ایشعت اکوه خارج شده بدین حجاج تهدید
جمعه فیضان عظیم شد و مشغول فنا شدید و عبد اللہ جهیز اطفای این نار و عبدالله پیغمبر را با محمد بن مدان برادر
خود نزد اهل عراق فرستاده که اگر فضل شما عزیز حجاج است هنار و امیر ولی مکنم و شادست اینجك بکشید و ابن ایشعت
بهر شهری که بخواهد حاکم باشد و مشار الہمها عبد اللہ حکم کرد که اکره اهل عراق تکین با پیغام هم کردند حجاج ولا پیغام
بانی باشد و شما اینقدر تخت حکم او بقیال مسئول شویں عبدالله و محمد بدین حجاج آمد و پیغام عبدالله را برای ایندید
و مردم تکین نکرد و هر زنجه را کار بتو و فاد معرفه بن مهبل دخراسان صلح مهبل و ای خراسان با اهل کش از معاوراء
النهر و مراجعت این برو و قات مهبل بنا بصره وال خراسان و لا پیغمبر بدین پیش بجای و عزل کردند عبدالله ایان بن عثمان
وال حکومت هدینه و نصب هشام بن اسماعیل بخرمی بجای اینجك محمد بن مولان با ارمینیه و شکسته ایان آنها و مصالحه
انها کم ایشیع بر عبدالله را ولی ارمینیه کرد و بعد ها ارمینیه الورا بکشید کشیده شده عبدالله بن شداد بن اهاد اللیثیه
در زنجه و فات ابو الحوزه او سین عبدالله القماری و عطاء بن عبدالله السیلم العابد و فات زادان و ابو ایاثل و هر زنجه
بن معزالیه و ابو امامه الباهی بقولی و فات عالیه بن زید بن معاویه

سیده هجری

آسیا بقیه و قعده بر حجاج که در مدت بکسر لشکر ایشعت و زنجه حجاج و عبدالله بن محمد بن ایشعت درکن
بود و پس از انقضای مدت مذکور ایشعت هنر و میل اختمام این و قصر و رچار دهم جادی لآخره بود و قعده مسکن
پیش ایلان ایشعت بصره و در محل عمر و بسکن بجهن زنجه حجاج نمودن و جنگهای شدید که بالآن ایشعت بجهن
کریخت و بر تپله پیوست و ازا و ایکام ناپل آمد و بعض از منفیه و او بخراسان رفت و باز بدین مهبل حنك کرید و مغلوب
شدید شد و همچوی ازان از این
فرشادن حجاج اهل عمال خود را بشام از خود ایشعت فات طالله بن امقطع رصد پیش اکن بقوله و فات زنجه بیرون دست
بیشتر دو سالکی و فات ابو والی شفیع ز رسلاه الاسدا کوته و لادن امام جعفر صادق علیه السلام

۱۴ شعبان

اسیما فتح کردن بز پن مطلب والی هزاران طعنه تزیید رادر باد عذر حسن محمد بن مردان در این ملبه دو ختن کنایه ایان
دلاسکه ایسال راسمه اخرب کفشد و فاتح عبد الله بن حرثه بن نوبل امر پیا جبل عبد الله بن عبد اللہ باز و مهلو فتح زد
محبصه ساختن طعنه کنایش نمایه هزار نفر از عساکر اسلام در این قلعه پیش از نیز یعنی نایابون مسلمان در بجهل سکنی نکره به

سندھی

اویس اخواسن همچنان بحجاج ابن سعید را از دنبیل بوعبد و عبد و موضع کارشتناکان همچنان بار بنبیل آنکه او سران اش در
برای هجراج هر سه شصت سال از ارادای حراج معاف باشد و فرمادن بنبیل سران اش شصت برای هجراج و بعضی هلا این
اشعت را بمال هنبل نسبت داده اند هر عزیز کردن هجراج بن پیغمبر مطلب ازو کا پیغام زرگان و نصب مفضل بر این را و هجای اینکه
مفضل را بار عرض ففع کردن و در یافتن خوبیت هبایا کشته مسلم موسی بن عبد الله بن خازم بعد از پانزده سال افغانستان در
ماوراء النهر و طلب ران بلاد و جنگهای عظیم باعساکن عرب و قسموله که اخراج امریک است عساکر مفضل که بجنگن او فرستاد
بو از پادر امد و فاتح عبدالعزیز بن مردان در مصر و سعید کردن برای ولید بن عبد اللہ بن بو لائیع هدو و کاپی عبد الله بن
عبد اللہ در مصر جمله محمد بن مردان در ارمنیه فاتح عرب و بن حرثا المخرجی فاتح عبد الله بن حرث بن جراه الزیدیه
بغولی ففات عبد الله بن عاصیه ربعه بنای شهر اردبیل بصلح محمد بن مردان امریکیا هر یه عساکر اسلام از رویها
افزینیا بر روز و با عظم در مصر

شہری

اسپیا و فائز عبدالملک بن مروان بن حمّم بن الجعافر عاصی بن عبد الله بن عبید شمس عهد مناف در پنجه شوال در شخص مالک باشست و مسیالکی که ملت خلا فلش از وقت کشته شدن عبدالله بن زیر تقریباً سیزده سال رچهار ماه بود بجهت مرگ با ولید بن عبدالملک بعد از دفن عبدالملک و لایت قلبیه بن مسلم در خراسان از جانب حجاج و فتوحات او در ماوراء النهر حبس کرده بجای هرید بن مهلب را وعزیز کردن حبیبین مهلب از حکوم شکرها ن فوت فیضه بن ذوقها اخراجی کرد در مقال اولی هجری مژده مولده میشد و مهره از عبدالملک بود و فات عبدالله بن ابی اوفاء الاسلامی بقولی و فات لا حقیقی بن عبدالابو عباس السندوسی امریکا جنگ مسلمه بن عبدالملک بار و پنهان

سالہ بھری

اسیما عزل هشام بن اسحاق میل از حکومت مدینه و امارت عمر بن عبد العزیز در این طبقه طبیعت حکم و نید بن عبد اللہ ایضاً
عمر بن عبد العزیز اساساً معاذ را صلح فیضه با پیر لود طرحان صاحب باد خس فتح فیضه بیکند را که نزد پلکنی شهروکا است
جخارابوی بمحجون و دن یافته نایم بسته و فویش کر فتن مسلمین را یخواهد دفعه عبیدالله بن عباس عبدینه و بفتویه من
وفات هطریق بن عبد الله بن شخیر در طاعون سخنی که در بصوه هر دو وفات مفتاد بن معدیکرب گندمی قولی
و فلان امیره بن عبد الله بن اسید امری پاکوئید را بنسال سلیمان بن عبد اللہ در دروم جنک کرد و جمع کثیر را در
سو سنه تا چه مخصوص بکشت و چند قلعه فتح کرد و بزیرهم بعضی در بیان هشام بن عبد اللہ بفرز و دروم پر راه است
و قلعه بولق و قلعه اخرم و بولس و فقم را بکرفته ثغیر با هزار نفر از مسلمین آن نواحی را بقتل رسانید و اهل اعیان
آنها را اسیر کرد

رئیسین دوم امیر امور معاون طایفه طغیار و روپیسطنطینیه عزوده انجار او شهر راون را فیل عالم کرد

۷۰۰ مسیحی

سید جسر
اسیا امکردن ولید عمر بن عبد العزیز که جگران را ولع رسول الله را لاعل در مسجد اخضر کند و نیز از اطراف
صطفانیه شو و ولید با امیر اطوار مکنوبی نوشته اور ارا ارا و فضل
مسجد فردیه بر مسجد بفرزند ناد و نیست دفع درد و نیست دفع شو و ولید با امیر اطوار مکنوبی نوشته اور ارا ارا و فضل
خد و سعنه عمارت مسجد رسول الله خبر داده امیر اطوار معاونت را صد هزار مشغای طلا و صلد فر کار کر صاحب صنعت
و بعضی ما لازم دیگر نزد ولید فرستاد و نیپادانها را نزد عمر بن عبد العزیز فرستاده و عمر اندام بکار مسجد کرده جنگ قبیله
در مار راء الهر و غلبیه از امر کردن ولید به بنای جامع دمشق امر و ولید عمر بن عبد العزیز در لشظه طرق و گذشت چاهها
و فراهم نمودن موجهات آسا پیش عامر و فات سهل بن سعد ساعده بقولی و فات عمر و معلم کرب و فات عبد الله بن
آن داشتند و این شخصی است که روی قبیله نماز کرده و آخر صحابیت که در شام در کذشت

امریکا جنگ مسله زن عبدالملک با رومنها و فتح طواند از شهرهای دوم

۷۰۶

سند و مجزع
ایضاً عبیر کردن فیضه از جمیون و جمل مأموراء الهر و مقالله باور دان خداه پادشاه بخارا در مراجعت قنیبه همرو
ولایت حالف بن عبدالله فرموده در مکاره بقولی راندند محمد بن القاسم بن محمد بن الحکم بن ابی عقبی عامل حاجاج در تعریف سند و مجزع
سند و کفر فتن بعضی از شهرهای اینهمکن و مقالله زاهر پادشاه سند و امیر و کشنه زاهر و فتن عساکر اسلام نامه
و لا هم و هند و فنا پل بشدن مسلمین بعثت کم شره بعضی فیضه را سرداران اشکن و شیراز و جبل مسلم بن عبدالمالک در
آذربایجان و فتح بعضی از قلاع این مملک و فتح عبدالله بن شعبانه بن صعب العذری حلیف بنت زهر و افریقا و فاتح طلم غلام
عبدالله بن سعد بن ابی سلح و رافی فیضه هامور کرد و نیزه موسی نصیره را بولاپا افریقیه و فتن او و ابن اقلیم و فامو کردن
عبدالله بن سعد بن ابی سلح و رافی فیضه هامور کرد و نیزه موسی نصیره را بولاپا افریقیه و فتن او و ابن اقلیم و فامو کردن
شد و هر یکی علی بر کرد و عیا بهم بسباب دست آور دند و مواضع عدیمه را فتح نمودند که از جمله طیخه روود و موسی طارق بن زید
غلام خود را عامل طیخه فرار داد و لشکر حرامی مخصوص همراهان نمود بالجمله افریقیه بدین مناسبتی رخت حکم ایه موسی فیضه
در آمد و بعضی کوهه اند موسی نصیر را در سه هفتماد و هشت عبا العزیز بن مردان که از جابت عبدالملك بن مردان در

مصرکان بودولاش افریقیہ داد

۷۰۱

اسیما نفع بخارا بدست قید . الـ هر اسان مصـاحـم سـلـطـان سـعـدـاـبـتـمـارـایـغـلـاجـعـنـهـزـلـ باـقـیـهـ وـفـنـحـ کـنـ
قـبـیـهـ طـالـفـانـ دـاـوـفـتـلـ عـامـ نـوـدـنـ فـارـبـرـیـلـ بنـ مـهـلـبـ فـیـرـادـرـانـ اوـازـنـلـانـ جـمـاجـ وـفـاتـ مـالـکـ بنـ اـنـسـ اـضـارـیـ
بـعـوـیـ وـ فـارـبـاـوـالـعـاـزـ رـبـاحـیـ وـفـاتـ نـضـیرـ عـاصـمـ لـبـیـخـوـیـ اـمـرـیـ پـاـ جـنـکـ مـسـلـیـزـ بنـ عـبدـالـلـکـ عـارـ وـمـهـاـوـکـ فـنـ
پـیـعـ قـلـعـهـ اـزـ سـوـرـیـهـ وـجـنـلـکـرـدـنـ عـبـیـسـ بنـ دـلـیـدـ رـخـالـکـهـ اوـنـزـرـانـدـ نـاسـوـرـهـ کـرـفـنـ روـمـهـاـ خـالـدـ بنـ کـهـیـشـانـ
صلـمـعـبـرـاـ وـفـرـشـاـرـنـ سـلـطـانـ رـوـمـ اوـراـنـزـ وـلـیـدـ اـفـرـیـقـاـ درـایـسـالـ مـلـکـ مـغـرـبـ کـلـمـلـاـ شـرـهـاـعـرـابـ دـرـآـمـ

سالہ بھری

۷۰

لیکن معاشران از این اتفاق بسیار شوک و خشم برپا کردند و این اتفاق را با عنوان «مذکوره در میان افراد موقوفه» نامیدند.

و نسی با فیض و فتح کردن قبیله این بلاد را وکشید پادشاه سومان را و سوزانهند فارما بکه محترف نامیده شد
جی کردن ولپر و امدن بمنه و باز بید مسجد رسول الله که با مردم هارت با فتنه بود عزل کردن ولپر محمد بن مروان را
از جزیره وارمندیه و نصب کردن مسلم بن عبد الملک را بجا یافته و جنگ سلیمانیه دملکت آذربایجان که نادر بیند راند و
شهرها و قلعه های غمود بنصب مسجدها با آن بلاد و قلاع امریکا پا جنگ عبد الغنی بن ولپر با رومنها مابین طایفه
فرانک و روم که شیرین بودند جنگ خونین کرد سال امدادیان در ساحل و درین روی داد

سال هجدهم

آسیا جنگ قبیله در بخششان بقول او روت قبیله بجتنی ایزه مقال باریبل اعظم و آمدن فرشاد کان رتبه
در خواست صلح و قبول کردن قبیله عامل فرار دادن عبد رب بن عبد الله لپری براشان و باز کشید و فات عالک بن او
بن الحدثان البصري ازاولاد نصرت معاویه رمذان امریکا پا و دفع عساکر موسی بن نصر بجزیره سر اینه در بحر میخ
که بعد از جزیره صقلیه اعظم خرابی و بدست آوردن غنائم بیشمار جنگ مسلم بن عبد الملک در خالد روم و فتح حمو
تلاره و جلاد دادن اهل سوئش را ببلاد روم و پیغای پادشاه اسپاپول و آن نواحی بواسطه ظلم و عدی از ملکت
خلع شده و دست رپک (ردریق) بجای اوصیو کرد پد بعضه و بود طارف بن زید غلام موسی بن نصر برای بازیس
از وفا یعنی اپسال شرمه چون در کتب هفتہ در رضمن سوانح سال بعد نوشته شده ما نظر چنان نمودم

سال هجدهم

آسیا رفتن قبیله با عساکر هزار اسب شهر ها خوارزم و مصالح خوارزم شاه با فیض و فتح خام جزء فتح کردن قبیله
سرپند را و بدلست آوردن دختر عما ازاولاد هنری جرد پادشاه عجم در سعد و فرشاد دن او را متوجه حاج که حاج اوزانز و د
فرشاد و پرید بن ولید ادا و منول دش عزل کردن ولپر عین عبد الغنی دا ازا ولاستیج از حکومت خالد بن عبد الله دمکه
و حکومت عثمان بن جهان در مذنه و فات ابوالشعاع جابر بن زید وفات بلاد بنا بسیاه انصاری خانی مشق امریکا پا
جنگ عباسی و ولپر بار و میها و فتح سبسطیه مرز بابن و طرسوس جنگ مردان بن ولپر با رومنها و امدن تا آخره جنگ
مسلم بار و میها و فتح ماسبیه حصین الحدید و فرزاله از فاچه ملطفه ز و سپن امپل امور فسطنطینیه از سلطنت خلع شد و این
آخرین پادشاه بود از نسل هرفل (اسپاپول) دشمنان رو در رپک (ردریق) پادشاه جلدی اسپاپول موسی بن نصر برای
که از طرف ولپر حکومت عربی باشد عوت نمودند او پیطری طارف غلام خود را با هفت هزار نفر از عساکر اسلام بجالت
اسپاپول عاصم را ساخت و طارف با پی اخود در خالدار و پی رحوی کوه کلبه که حالا بجهل الطارف هم رفعت
و ریگ کرده در طرف پا فرد ماه عساکر اسلام نظریه باغام اسپاپول را مشرف شدند فقط ایلان کو هستی امشور
بسیع بیسوان ماند از هیبا خشک سال در این فیلم واستسفای موسی بن نصر برای نزول باران

سال هجدهم

آسیا کشن ججاج سعید بن جیرا که عبد الرحمن بن محمد برشت هرج کرده بتو و خلال عفل ججاج هیچ فنا
قبیله رشان (جاج) و فرغانه و خجند و فتح کردن کاشان شهر فرغانه را زلزله های شدیده رشام که چهل و دوک
کشید زلزله انتظاکه اشد زلزل بود فتح کردن فاسیم بن محمد شفیعی بعضی اراضی هند دار خال حضرت امام زین العابد
علیه السلام وفات عرفه بن زبره و سعید بزیتبه ابویکر بن عبد الرحمن بن هرثین هشام امریکا پا جنگ عباس بن ولید
در خال روم و فتح انتظاکه جنگ عبد الغنی بن ولپر بار و میها که ناغزاله راند مقائله ولپر بن هشام معینی شد

وَإِذْنَنَا بِرَحْمَةِ رَبِّنَا يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَرْوَاحِهَا وَرَأْنَا نَارَ أَرْضِ سُورِيهِ

سالہ میہجی

آسیان افغان قبیله در شاش (چاج) بعاهنگ سپاهی چجاج از عراق با مداد او فرستاده بود که در بین جنرال های چجاج باو رسید و مرد چنبر آرد و ولید ناصر با و نوشترا و رامور بهان امر کرد و فات چجاج بن پوسف شفیعی که بسبیس بال حکم ای از عراق داشت فتح عباس بن ولید قذیر بن را ولادت صنصلو عبد الله بن محمد ذنب علی زرع عبد الله بن عباس و فات ابو عثمان النهدی بقولی که اسم عبدالرحمن بن مل بود و صدر سی سال عمر داشت و فات سعید بنا باس ابو عمر والشیخ اکبر صد بیست سال عمر داشت و فات سالم بن ای الجعد و فات جعفر بن عمر و بن امیر ضمیری برادر رضاعی عبد الله بن مردان فتوحات عساکر اسلام بلاد افاصی هند را سوای که هج و صندل امری پا اعراب را در آسیا بینا و در ساپر نقااط اروپ موئید ز پر که اغلب لشون ایشان ازدواج طلبان ناچیره موئی نانی از نواحی افریقیه بودند و در این سال بود که ملکنا آسیا بنا از طرف علوفای بنه افته ضمیره حکم ای مغرب کرد بد عز و مسلم بن عبد الملك در بلاد روم عز عباس بن ولید در بلاد روم

و فتح هر قدر و غیرها

شائعہ مسیحی

آیا فتح کا شعر بدست قبیلہ بن مسلم والی خراسان کم بعد ازاں فتح ناحوالی چین ناٹھن آر دار خاقان چین ہلکا
و خزیہ کر فتح خراسان عوکرہ آجاد منارہ بجهہ موذنین مساجد درخلافت ولید سفر آئی ولپک کم از مشق
حرکت کر رہ بودند بعد از عبور از ایران و ترکستان از کاشغر کذ ششہ چین رفشد و عهد بخاری با آن دولت منعقد
نموده از اپن بعد ناچند بزم هراوده بخارتہ اعراب با کانٹ چین از راه سفر فرمد باز بود وفات ولپد بن عبداللہ در پیغمبر
الآخر در در بر میان کم عمر شجاعیل و دو سال و ششہ بود بقولی و مدت خلافت قصر پہا ان سال و هفتہ امداد فتنہ پر فی
در واز ه صغير دشمن بعثت کردن مردم با سپاهان بن عبدالملک برادر ولپد در هان و زوفات ولپد و وزار شهرين
عبدالعزیز ناوار را کشته شد قبیلہ بن مسلم با هله والی خراسان و مضائق از در خراسان وفات محمد بن اسامہ بن زید بن
حارثہ و عباس بن سهل بن سعد اس اعدادی امر فتح پایا فتح طرطوس بدست عباس بن ولپد افریقا و فاش فرقہ بن شیلہ
حکم کان مصر بعضی وفات فرم را در سال قبل نوشتر و کفته اند فرقہ و محجاج در پکا مدرک نداشت

۱۷۸

اسپا ولاشیز بیرونی مهابی در خراسان از جاین سلیمان بعد از آنکه نه ماه و چیز در خراسان ولاست داشت با حکم
سلیمان زبان رسمی دولتی و ملکی در نام عالیه مصر و اسلام زبان عربی خواهد بود بعضی اینها فتحه را بولید نسبت نادید
و فاتح موسی بن نصر پیر بقولی افریقا کشته شدن عبدالعزیز بن موسی بن نصر کرد پدرش او را اولیان اندلس کرده بود کوید
عبدالعزیز نوجهر و دریک (رذ ریق) پادشاه اسپا پناه بیزنه که فتحه بود او شوهر خود را برسمی که معمول مملکت بود
براند داشته که ناجی از طلا و جواهر ساخته برس کنداشت سلیمان را اینها غیر ناخوش امده برآورد شور بیدند و او را بکشد
برخی که نهادن چون سلیمان بر موسی بن نصر غضب کرد حکم بکشن عبدالعزیز کرده او را در مسجد بکشد و سراورد ایام
سلیمان فرستادند و سلیمان ان سراورد موسی فرستاد به حال پائی عزیزه را اسپا پناه شهر کرد و شد عزیزه داد.
سلیمان بن عبدالملک بقسطنطینیه برای غزو و رفتن عمر بن هبیر بعنوان دوم از طرف هجری پاپ شد که گوارد و دوم در ره
افریقا عزل کرد و سلیمان بن عبدالملک عبدالله بن موسی بن نصر پیر را از افریقیه و نصب محمد بن بزرگ پسر شیخی داد

که در این محل بود تلافاً نداشت عرب عبدالعزیز که غزل شد و اعمیل بن عباده که مرد بکوشش بود بجای دست پا به

سیده هجرت سیمی

مرحباً بحضرت

اسپا امرک سلیمان بیت طبیعت فدا و در صحیح دافع و اقتصاد داری محل و مأمور کردن مسلم برادر خود را بشک
کشیدن بجا نسبت فسطنطینیه فرستادند بزین مهلیت ایام خراسان لشکری جوار بطرف عربستان و طبرستان و عدا
اهم اینکه لایت بالشکر پرید و فتح فہمان و طغیان اهل جوان پیرانه مصلح و حاکم کردند فشوون بزین اهل جوان طویله
کردند بلذتها بعد از هفتماه کوپنیز بنه مرطبه ایام خراسان هم خوردند که این بار پون براین جاعه غلب کنم از خون انها هم
بکر ایام وزار آزاد آسپا ای خودم و جانانکه کفته بوكه و جمهل هزار فرقه اهل جوان بکشند و شمشیر جوان دا او بنا کردند
فتح حصان ایه زین که ترد بیت طلب تو صد عمل عربستان لزان محل است بدست عساکر اسلام نیز مشدید در غالب
ریح مسكون که ششماء طول کشید

سیده هجرت سیمی

اسپا وفات سلیمان بن عبداللله در راه صفر که خلا فتش دو فال و پیغماه و پنجی و زیبد و در رایق ای خالد فنسن
در کذشت خلاف عمر بن عبدالعزیز که در زمان خلافت هودست ایه المؤمنین علی علیه السلام ایه منزه مژده ساخت طعنان
ایرانک در آذربایجان و کشتن جاعی ای ایسلیم و فرستادن عمر بن عبدالعزیز چاهنین نیان باهله را با آن ملکت و فتل کرد
نهان در از رایه جوان غزال کردند عمر بن پیدی بن مهبل را از عزان امریکا کوپن پون سلیمان بن عبداللله برادر خود مسلم را معا
جنک فسطنطینیه کرد لشکن ناما نظر ناذر رایه جوان با پیوسته با مسلمه بفسطنطینیه فتح و براهمانی او فسطنطینیه طحا
کردند ایلای نامی با ای اهل فسطنطینیه چون خود را مستحصله بینند بالتوں مواضعه عنده کفتند ایک فشوون هر بی رفع
کتفی بخواه سلطان خود نایم لشکن ای وظیر لشکر اسلام را پر اکند سالفه کاو مسلم ایان بسخن کشید و مسلمه بیل مقصو
با زکت و پیواین خبر سلیمان رسید از غصه هلاک شد بعضی کفته ایه بدبی هوا و قوت بجز فشوون فسطنطینیه هائی داد
مسلمه غلبه او بفسطنطینیه کرد بدیهه حال ایشکر اسلام بیدون پیش رفت هر ایسال ای آخر ده باز کشند بعینه
بعضی عرب عبدالعزیز خود متوجه ای طرف کردند مسلمه دامراجت داد سلطنت لقون سیم رفسطنطینیه

سیده هجرت سیمی

اسپا از هیچ شویز که اسم او بسطام و ای بیهی شکر بود در درجونی که قریب ایستاده اعمال و اسطه و فرستادن عبدال
والی کوفه بحکم عمر بن عبدالعزیز جزیره ایه عباده بیرون ایاد و هزار نفر بیهاد فغا و نوشی عرب را میشوند ای تجهیز عربیج او پرسیدند
و اظهار داشت که قبل ای خوزیزی تردد عواید و میاخشد عالیه و هر یکی برقی باشند ای ایه باشد و قول کردن شویز
و فرستادن دو نفر را از دعوه و میاخشد عرب ایها و ملزم شدن پیکه ای ایها و ایکاره بکریه و محمدیه بزر و در مقابل هوا رج بود
هیچیک هضریش هم نشده مشترک معاون شد سولان بوند طلبیدن عمر بن عبدالعزیز پریک بن مهلیت ای خراسان و آمدند ای
بیصره در عالیه که پیش خود محله را در خراسان بیهای خود برقرار کرد و فرستادن عدلی بیار علیه موسی بن الوجیر حکم عمر
پریک را مغلول ای تردد او و جلس کردند عمر او را مجھه رانمکه مبلغی که باید به بیت الممالک ایضاً نهاده و پیش پرید و جلس عینی
عبدالعزیز بود ای ایه کرد ای بندای دعوه بیهی عباس که محدثین علی زعید الله بن عباس همان دفتر را باعضا فرستادند ای
او سعیت پریک و خود در شره و حمیر که جایه که مایهی میشون و مدنیه قتل میور دعوه عمر ملوثه هنر را با اسلام و میتو
کردند جدشہ بن ذاهر ایه دعوه را مجھه حسن بیهی و مأمور کردن عمر بن عبدالعزیز عرب وین مسلم برادر قبیله باز پرید

وچنگرین عروین مسلم در بعضی مواقع هند و هنر را فتن او و ملوان سند و خلافت عرب بن عبدالعزیز پسر بزرگ عبد
بدپن اسلام بودند ولد در عهد هشام بن عبد الملك مرد شدند و فاتا ابو طقبه عاصم بن دللم عکبر و این آفریش خصائش که از
صحابه فوت شده

سال ۷۱۹ هجری

آنها: ن عرب بن عبدالعزیز در ماه ربیع در سیان با درخواصر که شهر عازشام و از اعمال حلب است رساله
نفرها که مدت خلافتش دو سال و پنجا بود و بعضی عرب را چهل سال نوشته اند و از سپر شما عمر قد مذکور شده
فاطمه فرازیز پسر مهلب از حلب در حین اشتاد مرض عرب از ترس پسر بن عبد الملك و رفتن با غلامان خود بطریق پسر
خلافت پسر بن عبد الملك کشته شدن سود بخارج و شمار و پیش از چندین جنگ و دلیر یا بدست شکر که مسلم پسر
عبد الملك با صرف پسر بن عبد الملك از کوفه بقایا و فرشاده بود وفات محمد بن مردان بن حکم که ولی جزیره وارهیه از زبان
بود جود پسر بن مهلب با هم برادر خود را ایضاً بصره و رفتن پسر بن مهلب برادر خود را ایضاً بصره و رفتن پسر بن طرف
واسطه فرشاده از پسر بن عبد الملك برادر خود مسلم و برادرزاده خود عباس پسر امید را با هشت هزار مرد بجنگ طرف
عارف وفات سعید بن اباس اشیایی که بکصد و بسبت هفت سال هر کرد و بود فوت پیغمبر بن حراسن اهله در کوته افراقیا
عزیز اسعب بن عبد الله از حکم از افریقیه و نصب پسر بن ایسل کا شجاج بجا یافته و که در این حکومت باشی بود نا
کشید

سال ۷۲۰ هجری

آسیا مقاله پسر بن مهلب ایسله بن عبد الملك در حوالی ایثار و کشته شدن او و حبیبی محمد از بنی المطلب غلبه
مسلم و فارم مفضل نمیهلب بطرف واسط و جمع کردند جمع در بصره و رفتن از راه در پاکران و مقاله کردن در آن
با عساکر پسر بن عبد الملك و مغلوب شدن و مغلوب شدن مفضل و مردان پسران مهلب و لایت سلیمان بن عبد الملك
در کوفه و بصره و خراسان و لایت سعید زعید العزیز بن حوث بن حکم بن ایله العاصم ایسله از جایتا در خراسان و
چون سعید ششم مایل بود بجذبه معروف شد یعنی یانوی خانه و لایت شعبه بن ظهر هشتم در سرمهندان جایه میشد
والخراسان نظر پی بعد عالی پسر بن مهلب برادر خراسان از روی همانه چون چنانکه بعضی در شکنجه عرب قدر شد
کردن پسر بن عبد الملك برادر خود هشام را و بعد از آن ولید پسر خود را که در این وقت نابالغ بود میبور سعید
از جھون و رفتن بطرف سعد بزم جنگ کویند چون مسلم ولی خراسان و عارف شد از خراج این و لایت چهاری
پسر عاید نیساخت و پسرها از عزل او حمام کردند هنوز بهانه ملافا اثوار انجوانته چون اواز عراف حکم کرد
پسر عرب بن هبیر فرازی بچهاری عراف فرشاد فرشاده ایسله دایع عبابیت در عراق ماموری چند نزدی
بخاری خراسان که برای محمد بن علی عبد الله بن میاس از مردم بیعت کرده بند جنگ هبیر در نواحی ارمدیه این
قبل آن بود که عمر جای ایسله ولی کوفه و بصره و خراسان مسود وفات صخا مفتر در خراسان امر و پا عساکر ایز
برادری زمانی بجانب ایسله فرشاده در حوالی شهر نیلووز (او) نامی از بنای ایسله شکن فاحشی ماننا
داد و سردار عرب کشته شده در حکومت هبیر شخص بود که فضل ایز باد در شهر کرد و از بلاد اسپا پناجع شدند
افرقیا ایسله پسر بن ایسله عامل افریقیه شور بیز برادر و کشن از و عرب پسر معدود نوشته پسر بن عبد الملك
و پسر فرشاد زاده ایز ایسله محمد بن پسر در افریقیه و بعضی ایوان ایز ایسله ایسله فرشاده ایز ایسله